

ที่ พจ ๐๐๓๒.๐๐๖/๒๓๓๕

ศาลากลางจังหวัดพิจิตร
ถนนตะพานหิน- พจ ๖๖๐๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง สรุปรายงานการตรวจจับสถานการณ์ทางระบาดวิทยา ประจำปีสัปดาห์ที่ ๕-๖ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒
เรียน ท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร, ประชาสัมพันธ์จังหวัดพิจิตร, นายอำเภอทุกอำเภอ, รองนายแพทย์สาธารณสุข
จังหวัดพิจิตร, ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพิจิตร, ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนทุกแห่ง, สาธารณสุข
อำเภอทุกแห่ง, หัวหน้าฝ่ายทุกฝ่ายในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิจิตร, ผู้อำนวยการโรงพยาบาล
ส่งเสริมสุขภาพตำบลทุกแห่ง, ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเอกชนทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกและสรุปรายงานการตรวจจับสถานการณ์ทางระบาดวิทยา
ประจำปีสัปดาห์ที่ ๕-๖ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๑ ชุด

ทีมตระหนักรู้สถานการณ์ (Situation Awareness Team : SAT) มีการติดตามเฝ้าระวัง
ประเมินสถานการณ์ และประเมินความเสี่ยงของเหตุการณ์สำคัญต่างๆ ด้านสาธารณสุขทั้งโรคติดต่อ
โรคอุบัติใหม่ อุตติซ้ำ (CD, EID, Re-EID) และภัยสุขภาพจากระบบ MIS และจากแหล่งข้อมูล สำนักระบาด
วิทยา, สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่, Special surveillance data, Web-base surveillance, WHO, CDC,
ECDC ประจำปีสัปดาห์ที่ ๕-๖ (สัปดาห์ที่ ๖ ระหว่างวันที่ ๑๐-๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒) พบว่าโรคไข้เลือดออก,
โรคไข้หวัดใหญ่ เป็นโรคที่ต้องดำเนินการควบคุมการระบาด ซึ่งทีม SAT ได้เสนอมาตรการเพื่อให้หน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามรายละเอียดแนบเรียนพร้อมนี้

ในการนี้ เพื่อเป็นการป้องกันการระบาด จังหวัดพิจิตร จึงขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ดำเนินการตามมาตรการและแนวทางดังกล่าว รายละเอียดแนบเรียนพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายปริญญา นากปณบุตร)

นายแพทย์เชี่ยวชาญ (ด้านเวชกรรมป้องกัน) รักษาราชการแทน

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพิจิตร ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

กลุ่มงานควบคุมโรคติดต่อ อุตติใหม่ อุตติซ้ำ

โทรศัพท์ ๐ ๕๖๙๙ ๐๓๕๔ ต่อ ๑๓๖

โทรสาร ๐ ๕๖๙๙ ๐๓๕๓

e-office

031

บันทึกข้อความ

รอง ผวจ.พจ.	
จังหวัด	- 666
วันที่	18 ก.พ. 2562
เวลา	

ส่วนราชการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิจิตร กลุ่มงานควบคุมโรคติดต่อฯ โทร. ๐ ๕๖๙๙ ๐๓๕๕

ที่ พจ ๐๐๓๒.๐๐๖/๑๕๕๖

วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง สรุปสถานการณ์โรคที่ต้องเฝ้าระวัง ประจำสัปดาห์ที่ ๕-๖ พ.ศ. ๒๕๖๒

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร

เรื่องเดิม

ทีมประเมินสถานการณ์ (SAT) ติดตามเฝ้าระวัง ประเมินสถานการณ์ และประเมินความเสี่ยงของเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ด้านสาธารณสุขที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศ และต่างประเทศพร้อมทั้งจัดทำสรุปรายงานเหตุการณ์สำคัญ และรายงานเหตุการณ์เร่งด่วนเสนอผู้บริหารทราบเพื่อพิจารณาสั่งการ

ข้อเท็จจริง

สรุปสถานการณ์ของโรคที่ต้องเฝ้าระวัง ประจำสัปดาห์ที่ ๕-๖ (สัปดาห์ที่ ๖ ระหว่างวันที่ ๑๐-๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

- โรคไข้เลือดออก พบอัตราป่วยสูงเป็นลำดับที่ ๕ ของเขตสุขภาพที่ ๓ และสูงเป็นลำดับที่ ๖๑ ของประเทศ พบอัตราป่วยสะสมสูง ๓ อันดับแรก ที่อำเภอเมืองพิจิตร บึงนาราง และโพธิ์ประทับช้าง ไม่พบอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน ที่ต้องเฝ้าระวังการระบาดของโรคไข้เลือดออก(เกิด second generation)
- โรคไข้หวัดใหญ่ พบอัตราป่วยสะสมสูง ๓ อันดับแรก ที่อำเภอวังทรายพูน โพธิ์ประทับช้าง และสากเหล็ก

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

รายละเอียดแนบเรียนท้ายบันทึกนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณา หากเห็นชอบจักได้แจ้งผู้เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

(นายปริญญา นากปณบุตร)

นายแพทย์เชี่ยวชาญ (ด้านเวชกรรมป้องกัน) รักษาการสาธารณสุข

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพิจิตร

- ๐ = คือ โรคไข้เลือดออกและโรคไข้หวัดใหญ่ เป็นเกณฑ์ประเมินบูรณาการ กทม. ๑๖๕

(นายวรพันธุ์ สุวัณณุสส์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร

๒๐ ก.พ. ๒๕๖๒

๑๘ ก.พ. ๖๒

(นายวิทยา มากปาน)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร

บทคัดย่อ

บทคัดย่อ (Abstract) เป็นย่อหน้าที่สั้น ๆ ที่สรุปใจความสำคัญของงานวิจัย... (The abstract is a short paragraph summarizing the main points of the research...)

วัตถุประสงค์ (Objectives) ของงานวิจัยนี้ มีดังนี้... (The objectives of this research are as follows...)

วิธีการ (Methods) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่... (The methods used in the research include...)

ผลการวิจัย (Results) พบว่า... (The research results show that...)

สรุป (Conclusion) งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า... (This research shows that...)

คำสำคัญ (Keywords): ... (Keywords: ...)

13 มิ 22
13 มิ 22
13 มิ 22
13 มิ 22
13 มิ 22

รายละเอียดแนบท้ายบันทึก ที่ พจ ๐๐๓๒.๐๐๖/๑๔๕ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

๑. โรคไข้เลือดออก

๑.๑ คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับอำเภอ (พชอ.) มอบหมายผู้เกี่ยวข้องในหมู่ที่ ๓ ตำบลโพธิ์ไทรงาม อำเภอบึงนาราง และหมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านบึง อำเภอเมือง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีแนวโน้มที่จะเกิดการระบาด (เกิด second generation) ดำเนินการควบคุมโรคไข้เลือดออกตามมาตรการที่กำหนดอย่างเข้มข้น

๑.๒ ให้ทุกอำเภอดำเนินการตามโครงการจิตอาสาพัฒนาสิ่งแวดล้อมเพื่อกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

๒. โรคไข้หวัดใหญ่

๒.๑ ให้ทุกอำเภอดำเนินการตามข้อสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร ตามบันทึกข้อความสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิจิตรที่ พจ ๐๐๓๒.๐๐๖/๘๔๒๕ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ อย่างเข้มข้น จนกว่าสถานการณ์จะเข้าสู่ภาวะปกติ (จำนวนผู้ป่วยต่ำกว่าค่ามัธยฐาน ๕ ปีย้อนหลัง)

๒.๒ ให้สถานบริการทุกแห่งทั้งภาครัฐและเอกชนดำเนินการตามแนวทางการวินิจฉัยและดูแลรักษาผู้ป่วยที่เข้าข่ายสงสัยโรคไข้หวัดใหญ่ ตามรายละเอียดแนบท้าย

๒.๓ มอบหมายประชาสัมพันธ์จังหวัดพิจิตรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน สถานศึกษา สถานประกอบการและสถานที่ทำงาน สถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา สถาบันกวดวิชา ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกมส์ ห้างสรรพสินค้า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หอพัก/ห้องชุด สถานสงเคราะห์ ทราบถึงคำแนะนำในการป้องกันควบคุมโรคไข้หวัดใหญ่ของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ตามรายละเอียดคำแนะนำแนบท้าย

แนวทางการวินิจฉัยและดูแลรักษาผู้ป่วยที่เข้าข่ายสงสัยไข้หวัดใหญ่*

ผู้ป่วย Influenza-like illness : มีไข้ > 38 องศาเซลเซียสร่วมกับไอเจ็บคอ (อาจมีอาการอื่นๆ เช่น คัดจมูก น้ำมูกไหล ปวดเมื่อย อาเจียน ท้องเสีย)

1. ผู้ป่วยที่มีอาการรุนแรง

1. สงสัยปอดอักเสบจากอาการหรือ CXR
2. ซึมผิดปกติ
3. กินไม่ได้หรือได้น้อยกว่าปกติอย่างชัดเจนหรือมีภาวะขาดน้ำ
4. อาการโดยทั่วไปไม่ดีขึ้นเลยหลัง 48 ชม. ตั้งแต่เริ่มป่วย
5. ผู้ที่ไอถี่ ๆ หลังไอรู้สึกเหนื่อย หรือ มีชีพจรเร็วกว่า 90 ครั้ง/นาที(ขณะพักในผู้ใหญ่)ภายใน 48 ชม.ตั้งแต่เริ่มป่วย

- พิจารณารับไว้รักษาในโรงพยาบาล
- ให้ยาต้านไวรัสเร็วที่สุดโดยไม่ต้องรอผลตรวจ
- ส่งตรวจทางไวรัสเฉพาะกรณีเป็นปอดอักเสบหรือรับไว้ในโรงพยาบาล
- พิจารณาให้ยาต้านแบคทีเรียถ้ามีปอดอักเสบ

อาการที่สงสัยภาวะปอดอักเสบ ได้แก่

1. หายใจเร็ว

< 2 เดือน	มากกว่า 60 ครั้ง/นาที
2-12 เดือน	มากกว่า 50 ครั้ง/นาที
1-5 ปี	มากกว่า 40 ครั้ง/นาที
>5 ปี	มากกว่า 30 ครั้ง/นาที
 - เด็กโตและผู้ใหญ่ มากกว่า 24 ครั้ง/นาที
 - หรือ 2. หอบเหนื่อย / เจ็บหน้าอก
 - หรือ 3. ฟังปอดได้ยินเสียง fine crepitation, bronchial breath sound
 - หรือ 4. SpO₂ at room air ≤ 90 %
- เมื่อมีอาการเหล่านี้ให้ทำ CXR ทุกราย

2. ผู้ป่วยที่มีอาการไม่รุนแรง

2.1 ผู้ป่วยกลุ่มเสี่ยงต่อโรครุนแรง

กลุ่มเสี่ยงมาก

1. โรคอ้วน
2. หญิงตั้งครรภ์หรือ หลังคลอด 14 วัน
3. มีโรคเรื้อรัง เช่น
 - โรคหอบหืด โรคปอดเรื้อรัง โรคหัวใจ/หลอดเลือด โรคตับ โรคไต เบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อน
 - โรคที่มีภาวะภูมิคุ้มกันต่ำ (เอชไอวี/เอดส์/SLE ฯลฯ)
 - ธาลัสซีเมีย (ไม่รวมพาหะโรค)
 - ความผิดปกติทางระบบประสาทรวมทั้งโรคลมชัก
 - อายุ < 18 ปี ที่กำลังกินแอสไพริน (อาจเกิด Reye syndrome)

กลุ่มเสี่ยงน้อยกว่า

- อายุ < 2 ปีหรือ > 65 ปี
- เบาหวาน ความดันโลหิตสูงที่ไม่มีการควบคุมและอยู่ในระดับปกติจากการรักษา
- ติดเชื้อ HIV ที่มี CD4 > 350/uL
- โรคระบบประสาทที่ผู้ป่วยรับรู้และดูแลตัวเองได้ดีไม่มีปัญหาด้านการหายใจและการสำลัก

พิจารณาให้ยาต้านไวรัสเร็วที่สุด

อาจพิจารณาให้ยาต้านไวรัสเร็วที่สุดหรือเฝ้าระวังอาการถ้าไม่ดีขึ้นหลัง 48 ชั่วโมงจึงให้ยาต้านไวรัส

- ติดตามอาการอย่างใกล้ชิด
- ถ้าอาการรุนแรงขึ้นให้พิจารณารับไว้รักษาในโรงพยาบาล
- ส่งตรวจทางไวรัสกรณีรับไว้ในโรงพยาบาลหรือตามความจำเป็น

*รายละเอียดอ่านเพิ่มเติมในเอกสาร

**ข้อบ่งชี้ในการรับผู้ป่วยไว้รักษาในโรงพยาบาลขึ้นกับปัจจัยเสี่ยงความรุนแรงของโรคทั้งนี้อยู่ในดุลยพินิจของแพทย์

หมายเหตุ : จัดการให้มีการติดต่อทางโทรศัพท์ได้ หากไม่รับไว้ในโรงพยาบาล

2.2 ผู้ป่วยที่ไม่ใช่กลุ่มเสี่ยงต่อโรครุนแรง

- ไม่ต้องส่งตรวจหาไวรัสไข้หวัดใหญ่
- แนะนำวิธีการดูแลที่บ้านและให้หลีกเลี่ยงการชุมนุม
- ให้ผู้ป่วยสวม mask ล้างมือบ่อยๆ
- ให้อาการตามอาการ
- แนะนำให้กลับมาตรวจ (หรือโทร.ถาม) หากไม่ดีขึ้นหลัง 48 ชม.
- ไม่ต้องให้ยาต้านแบคทีเรียถ้าไม่มีข้อบ่งชี้
- ไม่ต้องให้ยาต้านไวรัส (อาจพิจารณาให้แก่ผู้ป่วยที่มีอาการน้อยแต่ต้องดูแลผู้ป่วยอื่นๆหรืออาศัยอยู่กับสมาชิกกลุ่มเสี่ยงในครอบครัวเดียวกัน)

ขนาดยา Oseltamivir (ให้ 5 วัน)

น้ำหนัก / อายุ	ขนาดยา
ผู้ใหญ่	75 มก. วันละ 2 ครั้ง
>40 กก.	75 มก. วันละ 2 ครั้ง
>23-40 กก.	60 มก. วันละ 2 ครั้ง
> 15-23 กก.	45 มก. วันละ 2 ครั้ง
อายุ > 1 ปี, <15 กก	30 มก. วันละ 2 ครั้ง
6-11 เดือน	25 มก. วันละ 2 ครั้ง
3-5 เดือน	20 มก. วันละ 2 ครั้ง
< 3 เดือน	12 มก. วันละ 2 ครั้ง

ผู้ป่วยโรคไตในผู้ใหญ่

1. Creatinine clearance 10-30 มล./นาทีเริ่มขนาด 75 มก. ตามด้วย 75 มก. วันละครั้ง
2. CAPD: เริ่ม ขนาด 75 มก. ตามด้วย 30 มก. สัปดาห์ละครั้ง
3. Hemodialysis: เริ่ม ขนาด 75 มก. และตามด้วย 30 มก. ทุกสัปดาห์รอบ Hemodialysis

คำแนะนำสำหรับกิจกรรมการรวมตัวของคนหมู่มาก เพื่อป้องกันการแพร่กระจายโรคไข้หวัดใหญ่

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

โรคไข้หวัดใหญ่ เป็นโรคติดต่อที่เกิดจากเชื้อไวรัส อาการที่พบบ่อย คือ มีไข้ ไอ จาม มีน้ำมูก เจ็บคอ ปวดเมื่อยตามร่างกาย อ่อนเพลีย ติดต่อกันได้ง่าย โดยเชื้อสามารถติดต่อจากคนหนึ่งไปอีกคนหนึ่งโดยการหายใจได้รับน้ำมูก หรือเสมหะของผู้ป่วยโดยเชื้อจะผ่านทางเยื่อเมือก จมูกและปาก สัมผัสสิ่งที่เป็นเชื้อโรค เช่น ผ้าเช็ดหน้า ช้อน แก้วน้ำ การจูบหรือสัมผัสเชื้อแล้วขยี้ตา หรือนำเข้าปาก

จากสถานการณ์การเกิดโรคไข้หวัดใหญ่ในภาพรวมของประเทศ พบว่า จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ เริ่มมีแนวโน้มสูงขึ้น สำหรับประเทศไทย แต่ละปีมักมีการระบาดสองระลอก ในช่วงต้นปีและกลางปี การระบาดในช่วงต้นปีเป็นช่วงฤดูหนาว และเมื่ออากาศร้อนขึ้นการระบาดในประเทศไทยก็มักจะลดลง และจะกลับมาระบาดอีกในช่วงกลางปี ซึ่งตรงกับช่วงเข้าฤดูฝน โดยการระบาดช่วงกลางปีจะมีผู้ป่วยมากกว่าช่วงต้นปี

หากจะมีการรวมตัวกันของคนหมู่มาก เช่น การแสดงมหรสพ การประชุมขนาดใหญ่ การแข่งขันกีฬา งานนิทรรศการ งานแต่งงาน งานรื่นเริง งานบุญ หรือกิจกรรมอื่นๆ ในช่วงที่มีการระบาดของไข้หวัดใหญ่ กิจกรรมดังกล่าวมีโอกาสที่จะเป็นแหล่งแพร่กระจายเชื้อโรคได้สูง และผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความเสี่ยงที่จะติดโรคได้ จึงควรมีการปฏิบัติเช่นเดียวกัน ดังนี้

คำแนะนำสำหรับผู้จัดงานหรือเจ้าภาพงาน

1. ผู้จัดงาน หรือกิจกรรมการรวมตัวของคนหมู่มาก ควรให้ข้อมูลคำแนะนำการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรค แก่กลุ่มเป้าหมายที่จะมาร่วมงาน หรือกิจกรรมล่วงหน้า โดยใช้ช่องทางต่างๆ เช่น การส่งจดหมาย แจ้งข่าว การลงคำแนะนำในหนังสือพิมพ์ มุมนิทรรศการ รวมทั้งการประกาศในงาน
2. ผู้จัดงานควรอำนวยความสะดวกในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรคแก่ผู้ร่วมงาน เช่น
 - ทำป้ายคำแนะนำ หรือหน่วยบริการให้คำแนะนำที่มีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่บริเวณทางเข้างาน
 - จัดอ่างล้างมือพร้อมสบู่ กระดาษทิชชู ในห้องน้ำให้พอเพียง
 - จัดให้มีผู้ทำความสะอาดอุปกรณ์ และบริเวณที่มีผู้สัมผัสปริมาณมาก เช่น ราวบันได ลูกบิดประตู ห้องน้ำ ด้วยน้ำผงซักฟอก หรือน้ำยาทำความสะอาดทั่วไป อย่างสม่ำเสมอและบ่อยกว่าในภาวะปกติ (หากเป็นประตูที่สามารถใช้ส่วนอื่นของร่างกาย เช่น ใช้นิ้วด้านหลังของลำตัวผลักประตูออกได้ จะช่วยลดโอกาสการสัมผัสเชื้อโรค)
 - จัดหาหน้ากากอนามัยสำหรับผู้มีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ที่มีความจำเป็นต้องอยู่ร่วมกิจกรรม
 - จัดจุดปฐมพยาบาลให้การดูแลรักษาเบื้องต้นแก่ผู้ป่วยที่มีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ โดยแยกผู้ป่วยออกจากกิจกรรมการรวมตัวนั้น รวมทั้งอำนวยความสะดวกในการส่งกลับไปรักษาตัวที่บ้านหรือโรงพยาบาล
 - ควรพยายามลดความแออัดของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เช่น เพิ่มจำนวนรถที่นำประชาชนเข้างาน กระจายมุมจำหน่ายอาหาร
 - จัดบริการทางเลือกทดแทนการมาร่วมงาน เช่น ให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ หรือการถ่ายทอดทางสื่อมวลชน

คำแนะนำ...

คำแนะนำสำหรับผู้มาร่วมกิจกรรม

๑. ผู้ที่มีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่ เช่น มีไข้ ไอ เจ็บคอ มีน้ำมูก แม้จะมีอาการไม่มาก ควรหยุดพักรักษาตัวอยู่ที่บ้านเป็นเวลา ๗ วันนับจากวันเริ่มป่วย หรือหลังจากหายเป็นปกติแล้วอย่างน้อย ๑ วัน และไม่ควรร่วมงาน หรือกิจกรรมกับคนหมู่มาก แต่หากจำเป็นต้องเข้าร่วมงาน ให้สวมหน้ากากอนามัยตลอดเวลา และล้างมือบ่อยๆ
๒. ผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่หากป่วยเป็นโรคไข้หวัดใหญ่จะมีอาการรุนแรง ได้แก่ ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง หญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า ๖๕ ปี ขึ้นไป เด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี ผู้มีภูมิคุ้มกันต่ำ และผู้มีโรคอ้วน ควรหลีกเลี่ยงการไปในสถานที่ที่มีการรวมตัวของคนหมู่มาก เพื่อลดโอกาสการติดเชื้อ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่กำลังมีการระบาดของไข้หวัดใหญ่
๓. ประชาชนทั่วไปที่เข้าร่วมกิจกรรม ควรปฏิบัติตามหลักสุขอนามัย เช่น ล้างมือด้วยน้ำ และสบู่หรือแอลกอฮอล์เจลบ่อยๆ หากมีอาการไอ จาม ให้ใช้กระดาษทิชชูหรือผ้าปิดปากปิดจมูก หากไม่มีหรือหยิบไม่ทัน ไม่ควรใช้มือป้องจมูกปาก เพราะเชื้อจะติดอยู่ที่มือ แล้วจะไปเปื้อนตามสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ให้ไอจามใส่แขนเสื้อแทน ซึ่งจะช่วยลดการกระจายเชื้อได้ดี
๔. การสวมหน้ากากอนามัยจะเป็นประโยชน์มาก หากผู้ที่มีอาการป่วยเป็นผู้สวม เพราะจะช่วยป้องกันการแพร่เชื้อเวลาไอจามได้ดี ส่วนผู้ที่ไม่มีอาการป่วย โดยทั่วไปไม่จำเป็นต้องสวมหน้ากากอนามัย แต่อาจจะได้ประโยชน์จากการสวมหน้ากากอนามัย เพื่อป้องกันการติดเชื้อในกรณีที่เขาไปอยู่ในที่แออัดที่อาจจะมีผู้เป็นไข้หวัดใหญ่อยู่ด้วย

หากจัดกิจกรรมที่มีการรวมตัวกันหมู่มาก เช่น งานบุญต่างๆ การเข้าค่าย เป็นต้น
ให้หมั่นทำความสะอาดบริเวณที่มีการสัมผัสบ่อยๆ รักษาสุขอนามัยส่วนบุคคล
จัดระบบการระบายอากาศให้ปลอดโปร่งอยู่เสมอ

คำแนะนำการป้องกันควบคุมโรคไข้หวัดใหญ่ สำหรับสถาบันกวดวิชา ร้านอินเทอร์เน็ต และร้านเกมส์

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

โรคไข้หวัดใหญ่ เป็นโรคติดต่อที่เกิดจากเชื้อไวรัส อาการที่พบบ่อย คือ มีไข้ ไอ จาม มีน้ำมูก เจ็บคอ ปวดเมื่อยตามร่างกาย อ่อนเพลีย ติดต่อดี้ง่าย โดยเชื้อสามารถติดต่อจากคนหนึ่งไปอีกคนหนึ่งโดยการหายใจได้รับน้ำมูก หรือเสมหะของผู้ป่วยโดยเชื้อจะผ่านทางเยื่อบุตา จมูกและปาก สัมผัสสิ่งที่เป็นเชื้อโรค เช่น ผ้าเช็ดหน้า ช้อน แก้วน้ำ การจูบหรือสัมผัสเชื้อแล้วขยี้ตา หรือนำเข้าปาก

จากสถานการณ์การเกิดโรคไข้หวัดใหญ่ในภาพรวมของประเทศ พบว่า จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ เริ่มมีแนวโน้มสูงขึ้น สำหรับประเทศไทย แต่ละปีมักมีการระบาดสองระลอก ในช่วงต้นปีและกลางปี การระบาดในช่วงต้นปีเป็นช่วงฤดูหนาว และเมื่ออากาศร้อนขึ้นการระบาดในประเทศไทยก็มักจะลดลง และจะกลับมาระบาดอีกในช่วงกลางปี ซึ่งตรงกับช่วงเข้าฤดูฝน โดยการระบาดช่วงกลางปีจะมีผู้ป่วยมากกว่าช่วงต้นปี นอกจากนี้ยังพบว่าสถาบันกวดวิชา ร้านอินเทอร์เน็ต และร้านเกมส์ มีความเสี่ยงที่จะแพร่กระจายเชื้อไปในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา รวมทั้งอาจารย์และเจ้าหน้าที่อย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังเป็นแหล่งแพร่กระจายเชื้อต่อเนื่องไปยังชุมชนอีกด้วย เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม สร้างความปลอดภัยจากโรคไข้หวัดใหญ่ และลดอัตราป่วยและการเสียชีวิตของผู้ที่มาใช้บริการ ผู้ดูแลสถานที่ควรมีการปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้

๑. ทำความสะอาดอุปกรณ์ สิ่งของ เครื่องใช้ที่มีผู้สัมผัสจำนวนมาก เช่น โต๊ะเรียน ลูกบิดประตู โทรศัพท์ ราวบันได คอมพิวเตอร์ ฯลฯ รวมทั้งเมาส์ แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์การเรียนอื่นๆ ที่มีผู้ใช้งานเป็นจำนวนมาก โดยการใช้น้ำละลายผงซักฟอกหรือน้ำยาทำความสะอาดทั่วไป อย่างน้อยวันละ ๑ -๒ ครั้ง

๒. เผยแพร่คำแนะนำ (เอกสาร โปสเตอร์ อีเมลล์) ให้กับนักเรียนหรือผู้มาใช้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติตัว เพื่อป้องกันการติดเชื้อไข้หวัดใหญ่ รวมถึงการให้คำแนะนำการปฏิบัติตัวสำหรับผู้ป่วย

๓. แนะนำ หรือสนับสนุนให้นักเรียนหรือผู้มาใช้บริการล้างมือบ่อยๆ โดยการจัดให้มีอ่างล้างมือ น้ำ และสบู่อย่างเพียงพอ

๔. จัดเตรียมหน้ากากอนามัยและเจลแอลกอฮอล์ทำความสะอาดมือไว้ที่จุดบริการ สำหรับนักเรียนหรือผู้มาใช้บริการ

๕. เปิดประตูหน้าต่างให้มีอากาศถ่ายเทได้สะดวกและแสงแดดส่องได้ทั่วถึง

๖. กรณีสถาบันกวดวิชาหรือสถาบันสอนพิเศษต่างๆ ควรเตรียมมาตรการชัดเจนทั้งด้านการเรียน การสอน เวลาในการเรียน และการปฏิบัติงานของนักเรียน ครู อาจารย์ รวมทั้งเจ้าหน้าที่อื่นๆ หากมีความจำเป็นต้องงดการเรียนการสอน

**โรคไข้หวัดใหญ่สามารถติดต่อจากการไอหรือจามรดกัน
และอาจติดจากการใช้สิ่งของร่วมกับผู้ป่วย**

คำแนะนำในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ สำหรับสถานประกอบการ และสถานที่ทำงาน

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

โรคไข้หวัดใหญ่ เป็นโรคติดต่อที่เกิดจากเชื้อไวรัส อาการที่พบบ่อย คือ มีไข้ ไอ จาม มีน้ำมูก เจ็บคอ ปวดเมื่อยตามร่างกาย อ่อนเพลีย ติดต่อดี้ง่าย โดยเชื้อสามารถติดต่อจากคนหนึ่งไปอีกคนหนึ่งโดยการหายใจได้รับน้ำมูก หรือเสมหะของผู้ป่วยโดยเชื้อจะผ่านทางเยื่อเมือก จมูกและปาก สัมผัสสิ่งที่เป็นเชื้อโรค เช่น ผ้าเช็ดหน้า ช้อน แก้วน้ำ การจูบหรือสัมผัสเชื้อแล้วขยี้ตา หรือนำเข้าปาก

จากสถานการณ์การเกิดโรคไข้หวัดใหญ่ในภาพรวมของประเทศ พบว่า จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ เริ่มมีแนวโน้มสูงขึ้น สำหรับประเทศไทย แต่ละปีจะมีการระบาดสองระลอก ในช่วงต้นปีและกลางปี การระบาดในช่วงต้นปีเป็นช่วงฤดูหนาว และเมื่ออากาศร้อนขึ้นการระบาดในประเทศไทยก็มักจะลดลง และจะกลับมาระบาดอีกในช่วงกลางปี ซึ่งตรงกับช่วงเข้าฤดูฝน โดยการระบาดช่วงกลางปีจะมีผู้ป่วยมากกว่าช่วงต้นปี ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความปลอดภัยจากโรคไข้หวัดใหญ่ ควรมีการปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้ เพื่อลดอัตราป่วย และการเสียชีวิต

คำแนะนำสำหรับประชาชนทั่วไป

1. ล้างมือบ่อยๆ ด้วยน้ำและสบู่ หรือใช้แอลกอฮอล์เจลทำความสะอาดมือ ในกรณีที่มือไม่เปราะเปื้อน
2. ไม่ใช้สิ่งของ เช่น แก้วน้ำ หลอดดูดน้ำ ช้อนอาหาร ผ้าเช็ดมือ ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดตัว เป็นต้น ร่วมกับผู้อื่น
3. ไม่ควรคลุกคลีใกล้ชิดกับผู้ที่มีอาการไข้หวัด
4. กินอาหารที่มีประโยชน์ เน้นผัก ผลไม้ นม ไข่ กินอาหารปรุงสุกใหม่ๆ และใช้ช้อนกลาง นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ และออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
5. ควรหลีกเลี่ยงการอยู่ในสถานที่ที่มีผู้คนแออัด และอากาศถ่ายเทไม่ดีเป็นเวลานานโดยไม่จำเป็น
6. ติดตามคำแนะนำอื่นๆ ของกระทรวงสาธารณสุขอย่างใกล้ชิด

คำแนะนำในสถานประกอบการ และสถานที่ทำงาน

สถานประกอบการ และสถานที่ทำงานที่มีจำนวนคนทำงานมาก มีความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายของเชื้อโรคไข้หวัดใหญ่สูง ดังนั้นเพื่อป้องกันควบคุมการระบาดของโรคในสถานประกอบการ และสถานที่ทำงาน นายจ้างจึงควรปฏิบัติ ดังนี้

1. จัดเจลแอลกอฮอล์ หรือจัดสถานที่สำหรับล้างมือ และรณรงค์ให้ลูกจ้างป้องกันตนเองโดยการล้างมือก่อนเข้าทำงาน และทุกครั้งที่สัมผัสอุปกรณ์ สิ่งของ เครื่องใช้ ที่มีผู้สัมผัสจำนวนมาก สำหรับสถานประกอบการที่มีลูกค้ามาใช้บริการ ควรรณรงค์ให้ลูกค้าป้องกันตนเองตามวิธีดังกล่าวด้วย
2. ทำความสะอาดอุปกรณ์ สิ่งของ เครื่องใช้ ที่มีผู้สัมผัสจำนวนมาก เช่น โต๊ะทำงาน โทรศัพท์ ลูกบิดประตู ราวบันได คอมพิวเตอร์ ฯลฯ โดยการใช้น้ำผงซักฟอกหรือน้ำยาทำความสะอาดทั่วไปเช็ดทำความสะอาดอย่างน้อยวันละ ๑-๒ ครั้ง

๓. สำหรับ...

๓. สำหรับสถานประกอบการที่มีลูกจ้างทำงานหนาแน่น และมีการระบาดของโรคในพื้นที่ ควรจัดให้มีการตรวจคัดกรองลูกจ้างทุกคนก่อนเข้าทำงาน และให้ลูกจ้างที่มีอุณหภูมิร่างกายมากกว่าหรือเท่ากับ ๓๘ องศาเซลเซียส ไปพบแพทย์เพื่อตรวจรักษา สำหรับภาคประชาชนให้ลูกจ้างลาป่วยเมื่อมีไข้หรือมีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่ เช่น เจ็บคอ ไอ หายใจลำบากที่บ้าน โดยลูกจ้างดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าจ้างเท่ากับอัตราค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ปีหนึ่งไม่เกิน ๓๐ วันทำงาน กรณีลูกจ้างที่มีอาการดังกล่าวได้ใช้สิทธิลาป่วยในปีนี้ครบ ๓๐ วันทำงานแล้ว ขอให้พิจารณาจ่ายค่าจ้างระหว่างลาป่วยแก่ลูกจ้างตามที่เห็นสมควร เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคในสถานประกอบการ และหากมีอาการป่วยรุนแรงควรรีบไปพบแพทย์

**หากป่วยเป็นโรคไข้หวัดใหญ่ หยุดงาน พักผ่อนอยู่บ้าน
เพื่อช่วยลดการแพร่กระจายเชื้อไข้หวัดใหญ่**

๔. ตรวจสอบจำนวนพนักงานที่ขาดงานในแต่ละวัน หากพบขาดงานผิดปกติ หรือตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไปในแผนกเดียวกัน และสงสัยว่าป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่ ให้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ เพื่อให้คำแนะนำหรือสอบสวนและควบคุมโรค
๕. แนะนำให้พนักงานที่เดินทางกลับจากต่างประเทศ ฝ้าสังเกตอาการของตนเองเป็นเวลา ๗ วัน ถ้ามีอาการป่วยให้หยุดพักรักษาตัวที่บ้าน
๖. การหยุดการผลิตควรเป็นดุลยพินิจร่วมกันระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงแรงงาน ผู้ประกอบการ และผู้แทนของสหพันธ์แรงงาน ให้กำหนดเกณฑ์และเงื่อนไข พร้อมการชดเชยจากภาครัฐ

คำแนะนำในการป้องกันควบคุมโรคไข้หวัดใหญ่ สำหรับสถานศึกษา

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

โรคไข้หวัดใหญ่ เป็นโรคติดต่อที่เกิดจากเชื้อไวรัส อาการที่พบบ่อย คือ มีไข้ ไอ จาม มีน้ำมูก เจ็บคอ ปวดเมื่อยตามร่างกาย อ่อนเพลีย ติดต่อกันได้ง่าย โดยเชื้อสามารถติดต่อจากคนหนึ่งไปอีกคนหนึ่งโดยการหายใจได้รับน้ำมูก หรือเสมหะของผู้ป่วยโดยเชื้อจะผ่านทางเยื่อตา จมูกและปาก สัมผัสสิ่งที่เป็นเชื้อโรค เช่น ผ้าเช็ดหน้า ช้อน แก้วน้ำ การจูบหรือสัมผัสเชื้อแล้วขยี้ตา หรือนำเข้าปาก

จากสถานการณ์การเกิดโรคไข้หวัดใหญ่ในภาพรวมของประเทศ พบว่า จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ เริ่มมีแนวโน้มสูงขึ้น สำหรับประเทศไทย แต่ละปีมักมีการระบาดสองระลอกในช่วงต้นปีและกลางปี การระบาดในช่วงต้นปีเป็นช่วงฤดูหนาว และเมื่ออากาศร้อนขึ้นและเข้าสู่ช่วงโรงเรียนปิดเทอมการระบาดในประเทศไทย ก็มักจะลดลง และจะกลับมาระบาดอีกในช่วงกลางปี ซึ่งตรงกับช่วงเข้าฤดูฝนโรงเรียนเปิดเทอม จึงเป็นฤดูกาลระบาดอีกครั้ง โดยการระบาดช่วงกลางปีจะมีผู้ป่วยมากกว่าช่วงต้นปี ดังนั้นเพื่อลดอัตราป่วยและการเสียชีวิต สร้างความปลอดภัยจากโรคไข้หวัดใหญ่ สถานศึกษาควรปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้

คำแนะนำในสถานศึกษา

สถานศึกษาเป็นแหล่งชุมชนกลุ่มหนึ่งที่มีความเสี่ยงสูง เนื่องจากมีผู้คนอยู่รวมกันหนาแน่น อาจมีการแพร่กระจายเชื้อได้ง่าย ดังนั้น กระทรวงสาธารณสุขจึงมีคำแนะนำในการป้องกันควบคุมโรคไข้หวัดใหญ่ ในสถานศึกษา ดังนี้

๑. ควรจัดให้มีระบบการคัดกรองเด็กป่วย วิธีการที่ใช้ในการคัดกรองเด็กขึ้นอยู่กับเด็กแต่ละวัย ลักษณะของโรงเรียน และการจัดกิจกรรมของโรงเรียน เช่น ในช่วงเช้าจัดให้มีการคัดกรองเด็กป่วย จากการคัดกรอง หากพบว่าเด็กมีอาการเข้าได้กับโรคไข้หวัดใหญ่ เช่น มีอาการไข้ ไอ เจ็บคอ เป็นต้น โรงเรียนควรทำการคัดแยกเด็ก ใส่หน้ากากอนามัยให้กับเด็ก ให้นักเรียนที่ป่วยพักในสถานที่จัดเตรียมไว้ และติดต่อให้ผู้ปกครองมารับกลับไปพักผ่อนที่บ้าน หนึ่งโรงเรียนควรให้คำแนะนำในการดูแลผู้ป่วยที่บ้านกับเด็กนักเรียน และผู้ปกครองด้วย

๒. หากพบว่ามีนักเรียน นิสิตหรือนักศึกษาป่วย ให้หยุดเรียนพักอยู่บ้านจนกว่าจะหายและหากมีการระบาดจำนวนมาก อาจพิจารณาปิดสถานศึกษา เพื่อลดการระบาดของโรคและการแพร่กระจายเชื้อ โดยใช้ดุลยพินิจร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ ผู้บริหารสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษา รวมทั้งเครือข่ายผู้ปกครอง

๓. โรงเรียนควรทำความเข้าใจกับผู้ปกครองและนักเรียน ให้ผู้ปกครองและนักเรียนเข้าใจความจำเป็นที่จะต้องให้นักเรียนที่ป่วยหยุดเรียน

๔. วิธีการจัดการภายในโรงเรียน

๔.๑ โรงเรียนควรจัดเตรียมจุดล้างมือให้พร้อม (น้ำพร้อมสบู่ หรือ เจลแอลกอฮอล์) โดยเฉพาะในห้องน้ำและโรงอาหาร พร้อมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น การล้างมือที่ถูกต้อง กระตุ้นให้นักเรียนล้างมือฟอกสบู่เหลวเป็นประจำหลังสัมผัสวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ และสวมหน้ากากอนามัยทุกครั้งเมื่อป่วย

๔.๒ สถานที่เรียนควรเป็นบริเวณที่มีอากาศถ่ายเทหรือลมธรรมชาติสามารถผ่านได้สะดวก ไม่แนะนำให้อยู่ในห้องปรับอากาศ

๔.๓ มีการทำความสะอาดอุปกรณ์ที่ต้องสัมผัสบ่อย เช่น ราวบันได เครื่องเล่นคอมพิวเตอร์ จุดตู้น้ำดื่มเป็นประจำ และให้ทำความสะอาดด้วยน้ำและสบู่ หรือผงซักฟอก หรือน้ำยาทำความสะอาดทั่วไป โดยเน้นทำความสะอาดในช่วงเวลาก่อนเข้าเรียน พักกลางวัน และช่วงเลิกเรียน

๔.๔ จัดเตรียมหน้ากากอนามัยไว้ ณ ห้องพยาบาลหรือห้องพักรูประจำตึกเรียน เพื่อให้สามารถหยิบใส่ให้กับนักเรียนที่มีอาการไข้ ไอ จามได้สะดวก และมีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนที่มีอาการไอ จาม มีน้ำมูก ให้ใส่หน้ากากอนามัย และแจ้งครู เพื่อให้ครูดูแลอาการเบื้องต้น และติดต่อให้ผู้ปกครองมารับกลับบ้าน

๔.๕ โรงเรียนควรจัดทำบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้ คำแนะนำการป้องกันควบคุมโรค ไข้หวัดใหญ่ ส่งเสริมให้นักเรียนและผู้ปกครองนำไปปฏิบัติ ตลอดจนสร้างความเข้าใจในนโยบายของสถานศึกษา เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมไข้หวัดใหญ่

๔.๖ โรงเรียนควรส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทานให้กับร่างกายของนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียน

๔.๗ ให้นักเรียนพกแก้วน้ำและช้อนรับประทานอาหารเป็นของตนเอง หากต้องรับประทานอาหารร่วมกันให้ใช้ช้อนกลาง สำหรับจุดบริการน้ำดื่มสาธารณะ ควรใช้แก้วน้ำชนิดที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง

๔.๘ หากโรงเรียนมีรถโรงเรียน ควรจัดเตรียมหน้ากากอนามัยไว้ในรถ เพื่อให้นักเรียนที่มีอาการไอ จาม หรือเป็นหวัดสวมใส่เวลานั่งในรถโรงเรียน และควรมีการทำความสะอาดภายในรถโรงเรียนเป็นประจำ

๔.๙ ประสานกับหัวหน้ากลุ่มงานในพื้นที่สังกัดองค์กรที่มีสถานศึกษา ในการเฝ้าระวังการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ จัดทำแผนปฏิบัติการ/แผนตอบสนองสถานการณ์ร่วมกับสถานศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพ เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดและส่วนกลาง

๔.๑๐ จัดให้มีการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ฝึกอบรมสัมมนาการศึกษา และสร้างวิทยากร เพื่อให้ความรู้แก่บุคลากรและนักเรียน นิสิต นักศึกษาในสถานศึกษา มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเป็นประจำสม่ำเสมอ ในเรื่องการดูแลและการป้องกันตัวเองให้มีสุขภาพแข็งแรง และแนะนำให้นักเรียนล้างมือก่อนกลับบ้าน

๔.๑๑ สร้างทีมแกนนำนักเรียน หรืออาสาสมัคร ในการเฝ้าระวังสังเกตอาการนักเรียนที่ป่วย และแจ้งครูอนามัย ครูพี่เลี้ยง เพื่อรับการรักษาหรือส่งต่อ

๔.๑๒ เปิดศูนย์ข้อมูลข่าวสารและให้ความรู้ ในการเฝ้าระวังการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่

๕. วิธีการกำจัดหน้ากากอนามัยใช้แล้ว ควรมีการแยกถังขยะสำหรับทิ้งโดยเฉพาะ โดยลักษณะของถังขยะควรมีถุงพลาสติกรองรับด้านในอีก ๑ ชั้น และมีสติ๊กเกอร์หรือข้อความระบุเป็น “ถังขยะสำหรับทิ้งหน้ากากอนามัย หรือผ้าปิดปาก ปิดจมูก ที่ใช้แล้ว” ติดไว้ที่ถังขยะให้ชัดเจน

คำแนะนำสำหรับผู้ป่วย ผู้ปกครอง และผู้ดูแลผู้ป่วยที่บ้าน

ผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ จะมีอาการไข้สูง หนาวสั่น ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยร่างกาย อ่อนเพลียมาก เจ็บคอ ไอ คัดจมูก น้ำมูกไหล เบื่ออาหาร บางรายอาจมีอาการอาเจียนและท้องเสียร่วมด้วย ผู้ป่วยส่วนใหญ่อาการจะทุเลาขึ้นตามลำดับ คือ ไข้ลดลง ใอน้อยลง รับประทานอาหารได้มากขึ้น และหายป่วยภายใน ๕ - ๗ วัน ยกเว้นบางรายอาจเสี่ยงต่อภาวะแทรกซ้อนทำให้เกิดปอดบวม มีอาการหอบเหนื่อย หายใจลำบากและเสียชีวิตได้ ซึ่งมักเกิดขึ้นในกลุ่มผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วยที่มีโรคเรื้อรังประจำตัว

หากป่วยเป็นโรคไข้หวัดใหญ่ หยุดงาน หยุดเรียน อยู่บ้าน
เพื่อช่วยลดการแพร่กระจายเชื้อไข้หวัดใหญ่

ในกรณี...

ในกรณีที่มีผู้ป่วยมีอาการไม่รุนแรง (เช่น ไข้ไม่สูงมาก ตัวไม่ร้อนจัด ไม่ซึม และพอรับประทานอาหารได้) สามารถรักษาตัวที่บ้านได้ ผู้ป่วย ผู้ปกครอง และผู้ดูแลผู้ป่วยควรปฏิบัติดังนี้

- ผู้ป่วยควรหยุดเรียน และพักอยู่กับบ้านหรือหอพัก เป็นเวลา ๕ - ๗ วัน หลังวันเริ่มป่วย และกลับเข้าเรียนได้เมื่อหายป่วยแล้วอย่างน้อย ๒๔ ชั่วโมง
- แจ้งทางโรงเรียนทราบ เพื่อจะได้ร่วมเฝ้าระวังโรคไข้หวัดใหญ่ในสถานศึกษา และป้องกันควบคุมโรคได้อย่างรวดเร็ว
- ให้ผู้ป่วยรับประทานยาลดไข้ (แนะนำพาราเซตามอล ไม่ให้แอสไพริน เนื่องจากอาจมีผลต่อการแข็งตัวของเลือด) และยารักษาตามอาการ เช่น ยาละลายเสมหะ ยาลดน้ำมูก ตามคำแนะนำของเภสัชกรหรือสถานบริการทางการแพทย์ หรือคำสั่งของแพทย์
- ไข้หวัดใหญ่เกิดจากเชื้อไวรัส ไม่จำเป็นต้องรับประทานยาปฏิชีวนะ ยกเว้นพบเชื้อแบคทีเรียแทรกซ้อน ต้องรับประทานยาให้หมดตามที่แพทย์สั่ง
- เช็ดตัวลดไข้ด้วยน้ำธรรมดา (ไม่ควรใช้น้ำเย็น)
- งดดื่มน้ำเย็นจัด ให้ดื่มน้ำสะอาดและน้ำผลไม้มากๆ
- พยายามรับประทานอาหารอ่อนๆ รสไม่จัด เช่น โจ๊ก ข้าวต้ม ไข่ ผัก และผลไม้ให้เพียงพอ
- นอนพักผ่อนมากๆ ในห้องที่อากาศไม่เย็นเกินไป และมีอากาศถ่ายเทสะดวก
- ป้องกันการแพร่กระจายเชื้อให้ผู้อื่นด้วยการสวมหน้ากากอนามัย ปิดปากและจมูกเวลาไอหรือจาม ด้วยกระดาษทิชชูหรือแขนเสื้อของตนเอง ล้างมือด้วยน้ำและสบู่ หรือแอลกอฮอล์เจลบ่อยๆ หลีกเลี่ยงการคลุกคลีใกล้ชิดกับผู้ที่อยู่ร่วมบ้านหรือร่วมห้อง (หากเป็นไปได้ควรให้ผู้ป่วยนอนแยกห้อง) รับประทานอาหารแยกจากผู้อื่น หรือใช้ช้อนกลางในการรับประทานอาหารร่วมกัน ไม่ใช่ของใช้ส่วนตัว เช่น ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดตัว แก้วน้ำ หลอดดูดน้ำ ร่วมกับผู้อื่น
- หากอาการป่วยรุนแรงขึ้น เช่น หายใจลำบาก หอบเหนื่อย อาเจียนมาก ซึม ควรรีบไปพบแพทย์ทันที

คำแนะนำสำหรับผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลานที่ยังไม่ป่วย

- ควรติดตามสถานการณ์การระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ และคำแนะนำต่างๆ จากกระทรวงสาธารณสุข และสถานศึกษาเป็นระยะ
- แนะนำพฤติกรรมอนามัยให้แก่บุตรหลาน เช่น รักษาสุขภาพให้แข็งแรง โดยการออกกำลังกาย นอนหลับพักผ่อนอย่างเพียงพอ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ การป้องกันการติดเชื้อไวรัสโดยการล้างมือด้วยน้ำและสบู่บ่อยๆ การใช้ช้อนกลางในการ รับประทานอาหารร่วมกัน การรับประทานอาหารปรุงสุกใหม่
- แนะนำให้เด็กหลีกเลี่ยงการคลุกคลีกับผู้ป่วยที่มีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่
- หากบุตรหลานของท่านมีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่ เช่น มีไข้ ไอ มีน้ำมูก เจ็บคอ ปวดเมื่อยตามร่างกาย ให้ใช้กระดาษทิชชูปิดปากและจมูก และทิ้งลงถังขยะ และขอให้แจ้งทางโรงเรียนทราบ เพื่อจะได้ร่วมเฝ้าระวังโรคไข้หวัดใหญ่ในสถานศึกษา และป้องกันควบคุมโรคได้อย่างรวดเร็ว
- หมั่นพูดคุยกับบุตรหลาน ให้รู้เรื่องราวเกี่ยวกับโรคไข้หวัดใหญ่ และตอบคำถามที่เด็กสงสัยเท่าที่เด็กในแต่ละวัยจะเข้าใจได้
- หากเด็กมีความรู้สึกกลัวหรือกังวล ควรแนะนำให้ระบายความรู้สึกของตนเองออกมา และตอบคำถามรวมทั้งปลอบโยนให้คลายกังวล
- เด็กมักจะต้องการความรู้สึกลดภัยและความรัก หากบุตรหลานของท่านมีความกังวล ท่านควรให้ความใส่ใจมากเป็นพิเศษ

คำแนะนำในการป้องกันควบคุมโรคไข้หวัดใหญ่ ในสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา (วัด โบสถ์ มัสยิด)

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

โรคไข้หวัดใหญ่ เป็นโรคติดต่อที่เกิดจากเชื้อไวรัส อาการที่พบบ่อย คือ มีไข้ ไอ จาม มีน้ำมูก เจ็บคอ ปวดเมื่อยตามร่างกาย อ่อนเพลีย ติดต่อดี้ง่าย โดยเชื้อสามารถติดต่อจากคนหนึ่งไปอีกรายหนึ่งโดยการหายใจได้รับน้ำมูก หรือเสมหะของผู้ป่วยโดยเชื้อจะผ่านทางเยื่อเมือก จมูกและปาก สัมผัสสิ่งที่เป็นเชื้อโรค เช่น ผ้าเช็ดหน้า ช้อน แก้วน้ำ การจูบหรือสัมผัสเชื้อแล้วขยี้ตา หรือนำเข้าปาก

จากสถานการณ์การเกิดโรคไข้หวัดใหญ่ในภาพรวมของประเทศ พบว่า จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ เริ่มมีแนวโน้มสูงขึ้น สำหรับประเทศไทย แต่ละปีมักมีการระบาดสองระลอก ในช่วงต้นปีและกลางปี การระบาดในช่วงต้นปีเป็นช่วงฤดูหนาว และเมื่ออากาศร้อนขึ้นการระบาดในประเทศไทยก็มักจะลดลง และจะกลับมาระบาดอีกในช่วงกลางปี ซึ่งตรงกับช่วงเข้าฤดูฝน โดยการระบาดช่วงกลางปีจะมีผู้ป่วยมากกว่าช่วงต้นปี

การรวมตัวกันของคนหมู่มากภายในพื้นที่อันจำกัด หรือการเข้าร่วมกิจกรรมพิธีกรรมทางศาสนา ในสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา (วัด โบสถ์ มัสยิด) ในช่วงที่มีการระบาดของไข้หวัดใหญ่ หากมีผู้ป่วยเข้าร่วมกิจกรรม ก็มีโอกาที่จะเป็นแหล่งการแพร่กระจายเชื้อไข้หวัดใหญ่ได้ จึงควรมีแนวทางการป้องกันควบคุมโรคไข้หวัดใหญ่ ดังนี้

คำแนะนำสำหรับผู้ดูแลสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา (วัด โบสถ์ มัสยิด)

- ผู้ดูแลสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา (ผู้นำทางศาสนา หรือผู้นำชุมชน) ควรให้ข้อมูลคำแนะนำ การป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรค แก่ผู้มาเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาแล้วหน้า โดยใช้ช่องทางต่างๆ เช่น การส่งจดหมายแจ้งข่าว การประกาศผ่านช่องทางเสียงประชาสัมพันธ์ มุมประกาศประชาสัมพันธ์ รวมทั้งการประกาศในงาน ผู้ป่วยควรหยุดพักนอนอยู่บ้านจนกว่าจะหายดี
- ผู้ดูแลสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ควรอำนวยความสะดวกในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรค แก่ผู้ร่วมงาน เช่น
 - แนะนำ ประชาสัมพันธ์ ให้ผู้เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา ไม่ใช้สิ่งของ เช่น แก้วน้ำ หลอดดูดน้ำ ช้อนอาหาร ผ้าเช็ดมือ ผ้าเช็ดหน้า เป็นต้น ร่วมกับผู้อื่น
 - จัดเตรียมอุปกรณ์ สิ่งของ เช่น แก้วน้ำ หลอดดูดน้ำ ช้อนอาหาร ผ้าเช็ดมือ เป็นต้น แก่ผู้เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาให้เพียงพอ
 - จัดทำป้ายคำแนะนำ หรือหน่วยบริการให้คำแนะนำผู้ที่มีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่บริเวณ วัด โบสถ์ มัสยิด
 - จัดอ่างล้างมือพร้อมสบู่ กระดาษทิชชู ในห้องน้ำให้พอเพียง
 - จัดให้มีผู้ทำความสะอาดอุปกรณ์ สิ่งของที่ใช้ร่วมกัน และบริเวณที่มีผู้สัมผัสปริมาณมาก เช่น ราวบันได ลูกบิดประตู ห้องน้ำ ด้วยน้ำผงซักฟอก หรือน้ำยาทำความสะอาดทั่วไป อย่างสม่ำเสมอ และบ่อยกว่าในภาวะปกติ (หากเป็นประตูที่สามารถใช้ส่วนอื่นของร่างกาย เช่น ใช้ด้านหลังของลำตัวผลักประตูออกได้ จะช่วยลดโอกาสการสัมผัสเชื้อโรค)

• จัดหา...

- จัดหาแอลกอฮอล์เจล และหน้ากากอนามัย สำหรับผู้มีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ที่มีความจำเป็น ต้องอยู่ร่วมกิจกรรม
- จัดจุดปฐมพยาบาลให้การดูแลรักษาเบื้องต้นแก่ผู้ป่วยที่มีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ โดยแยก ผู้ป่วยออกจากกิจกรรมการรวมตัวนั้น รวมทั้งอำนวยความสะดวกในการส่งกลับไปรักษาตัว ที่บ้านหรือโรงพยาบาล
- จัดเตรียมสถานที่ ให้มีระบบระบายอากาศที่ถ่ายเทสะดวก เช่น มีพัดลมระบายอากาศ

หากป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่แล้วรู้สึกหอบ เหนื่อย หรือภายใน 2 วัน อาการไม่ดีขึ้น
ควรรีบพบแพทย์ เพื่อรับการรักษา
โดยเฉพาะเด็กเล็ก ผู้สูงอายุ หญิงตั้งครรภ์ และผู้มีโรคประจำตัว

คำแนะนำสำหรับผู้เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา

๑. ผู้ที่มีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่ เช่น มีไข้ ไอ เจ็บคอ มีน้ำมูก แม้จะมีอาการไม่มาก ควรหยุดพักรักษา ตัวอยู่ที่บ้านเป็นเวลา ๗ วันนับจากวันเริ่มป่วย หรือหลังจากหายเป็นปกติแล้วอย่างน้อย ๑ วัน และไม่ควร เข้าร่วมกิจกรรม แต่หากจำเป็นต้องเข้าร่วมกิจกรรม ให้สวมหน้ากากอนามัยตลอดเวลา และล้างมือบ่อยๆ
๒. ผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่หากป่วยเป็นโรคไข้หวัดใหญ่จะมีอาการรุนแรง ได้แก่ ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง หญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุมากกว่า ๖๕ ปี เด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี ผู้มีภูมิคุ้มกันต่ำ และผู้มีโรคอ้วน ควรหลีกเลี่ยงการไป ในสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา เพื่อลดโอกาสการติดเชื้อ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่กำลังมีการ ระบาดของไข้หวัดใหญ่
๓. ผู้เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา ควรปฏิบัติตามหลักสุขอนามัย เช่น ล้างมือด้วยน้ำ และสบู่หรือ แอลกอฮอล์เจลบ่อยๆ หากมีอาการไอ จาม ให้ใช้กระดาษทิชชูหรือผ้าปิดปากปิดจมูก หากไม่มีหรือ หยิบไม่ทัน ไม่ควรใช้มือป้องจมูกปาก เพราะเชื้อจะติดอยู่ที่มือ แล้วจะไปเปื้อนตามสิ่งของ เครื่องใช้ต่างๆ ให้ไอจามใส่แขนเสื้อแทน ซึ่งจะช่วยลดการกระจายเชื้อได้ดี
๔. หากสงสัยป่วยควรสวมหน้ากากอนามัย เพราะจะช่วยป้องกันการแพร่เชื้อเวลาไอจามได้ดี ส่วนผู้ที่ไม่ มีอาการป่วย โดยทั่วไปไม่จำเป็นต้องสวมหน้ากากอนามัย แต่อาจจะได้ประโยชน์จากการสวมหน้ากาก อนามัย เพื่อป้องกันการติดเชื้อในกรณี que เข้าไปอยู่ในที่แออัดที่อาจจะมีผู้เป็นไข้หวัดใหญ่อยู่ด้วย
๕. ล้างมือบ่อยๆ ด้วยน้ำ และสบู่ หรือใช้แอลกอฮอล์เจลทำความสะอาดมือ ในกรณีที่มีมือไม่เปื้อน
๖. ไม่ใช้สิ่งของ เช่น แก้วน้ำ หลอดดูดน้ำ ช้อนอาหาร ผ้าเช็ดมือ ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดตัว เป็นต้น ร่วมกับผู้อื่น
๗. ไม่ควรคลุกคลีใกล้ชิดกับผู้ที่มีอาการไข้หวัด เช่น ไอ จาม มีน้ำมูก
๘. ควรหลีกเลี่ยงการอยู่ในสถานที่ที่มีผู้คนแออัด และอากาศถ่ายเทไม่ดีเป็นเวลานานโดยไม่จำเป็น
๙. ติดตามคำแนะนำอื่นๆ ของกระทรวงสาธารณสุขอย่างใกล้ชิด

คำแนะนำการป้องกันควบคุมโรคไข้หวัดใหญ่ สำหรับทัณฑสถาน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

โรคไข้หวัดใหญ่ เป็นโรคติดต่อที่เกิดจากเชื้อไวรัส อาการที่พบบ่อย คือ มีไข้ ไอ จาม มีน้ำมูก เจ็บคอ ปวดเมื่อยตามร่างกาย อ่อนเพลีย ติดต่อดี้ง่าย โดยเชื้อสามารถติดต่อจากคนหนึ่งไปอีกคนหนึ่งโดยการหายใจ ได้รับน้ำมูก หรือเสมหะของผู้ป่วยโดยเชื้อจะผ่านทางเยื่อจมูก และปาก สัมผัสสิ่งปนเปื้อนเชื้อโรค เช่น ผ้าเช็ดหน้า ช้อน แก้วน้ำ การจูบหรือสัมผัสเชื้อแล้วขยี้ตา หรือนำเข้าปาก

จากสถานการณ์การเกิดโรคไข้หวัดใหญ่ในภาพรวมของประเทศ พบว่า จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ เริ่มมีแนวโน้มสูงขึ้น สำหรับประเทศไทย แต่ละปีมีการระบาดสองระลอก ในช่วงต้นปีและกลางปี การระบาดในช่วงต้นปีเป็นช่วงฤดูหนาว และเมื่ออากาศร้อนขึ้นการระบาดในประเทศไทยก็มักจะลดลง และจะกลับมาระบาดอีกในช่วงกลางปี ซึ่งตรงกับช่วงเข้าฤดูฝน โดยการระบาดช่วงกลางปีจะมีผู้ป่วยมากกว่าช่วงต้นปี นอกจากนี้ยังพบว่าในทัณฑสถานและสถานพินิจ ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีผู้คนหนาแน่นและมีผู้คนเข้าออกเป็นจำนวนมาก มีความเสี่ยงที่จะเป็นแหล่งแพร่กระจายเชื้อโรคโคโรนาไวรัส ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความปลอดภัยจากโรคไข้หวัดใหญ่ ลดอัตราป่วยและการเสียชีวิต ผู้ดูแลสถานที่ควรมีการปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้

คำแนะนำทั่วไป

๑. เจ้าหน้าที่ควรให้ข้อมูลความรู้ในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่แก่เยาวชนในสถานพินิจ ผู้ต้องขัง ญาติที่มาเยี่ยม รวมทั้งเจ้าหน้าที่ด้วยช่องทางต่างๆ เช่น ป้ายประกาศ เสียงตามสาย มุมความรู้ โดยเน้นแนะนำการปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยที่ดีเช่น ล้างมือด้วยน้ำและสบู่บ่อยๆ หากมีอาการไอ จาม ให้ใช้กระดาษทิชชูหรือผ้า ปิดปาก ปิดจมูก หากไม่มีหรือหยาบไม่ทันไม่ควรใช้มือป้องจมูกปาก (เพราะหากป่วย เชื้อจะติดอยู่ที่มือแล้วไปเปื้อนอะไรรอบตัวตามสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ) ให้ไอจามใส่แขนเสื้อแทนจะช่วยลดการฟุ้ง กระจายของฝอยละอองน้ำมูก น้ำลายหรือเสมหะได้ดี

๒. จัดสถานที่และอำนวยความสะดวกในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรค เช่น

- จัดอ่างล้างมือพร้อมสบู่ กระดาษทิชชู ประจำห้องน้ำ โรงครัว โรงอาหาร
- จัดหน่วยให้คำแนะนำและจัดหาหน้ากากอนามัยสำหรับผู้ที่มีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่ ในบริเวณลงทะเบียนรับเยาวชนในสถานพินิจ หรือผู้ต้องขังเข้า - ออก หรือจุดเยี่ยมญาติ
- ความสะอาดสถานที่ อุปกรณ์เครื่องใช้ที่มีผู้สัมผัสมากๆ เช่น ลูกบิดประตูราวบันได โต๊ะอาหาร ด้วยน้ำผงซักฟอก หรือน้ำยาทำความสะอาดทั่วไปเป็นประจำทุกวัน อย่างน้อยวันละ ๑ - ๒ ครั้ง
- จัดระบบระบายอากาศ ให้อากาศถ่ายเทสะดวก และเติมคลอรีนในระบบประปาให้ได้มาตรฐาน เพื่อป้องกันการปนเปื้อน โดยค่าคลอรีนอิสระคงเหลือ (Free residual chlorine) ไม่ควรน้อยกว่า ๐.๒ มิลลิกรัมต่อลิตร

๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งระบบรายงานเหตุการณ์ผิดปกติในเรือนจำ โดยประสานงานร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และสำนักงานป้องกันควบคุมโรคในพื้นที่

๔. สำรองยาต้านไวรัสไข้หวัดใหญ่ (Oseltamivir) ในสถานพยาบาลที่มีแพทย์ประจำ ในกรณีที่สถานพยาบาลไม่มีแพทย์ประจำให้ทำการส่งต่อไปรักษาโดยเร็ว ภายใน ๔๘ ชั่วโมง

๕. จัดระบบอาสาสมัครหรือผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พยาบาลในเรือนจำ ช่วยคัดกรอง ดูแลผู้ป่วย หรือสังเกตอาการผิดปกติในกลุ่มผู้ต้องขัง

หากเป็น...

หากเป็นสถานที่ที่มีผู้คนอยู่จำนวนมาก เช่น ในทัณฑสถาน สถานพินิจ เป็นต้น
ให้หมั่นทำความสะอาดบริเวณที่มีการสัมผัสบ่อยๆ รักษาสุขอนามัยส่วนบุคคล
จัดระบบการระบายอากาศให้ปลอดโปร่งอยู่เสมอ

คำแนะนำเพื่อลดการนำเชื้อเข้ามาแพร่ในเรือนจำ และสถานพินิจฯ

๑. คัดกรองญาติที่จะมาเยี่ยม หากผู้ใดมีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่ เช่น มีไข้ ไอ เจ็บคอ มีน้ำมูก ควรแจกหน้ากากอนามัย และแนะนำการปฏิบัติตัวในการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อในระหว่างที่เข้าเยี่ยม
๒. คัดกรองเยาวชนหรือผู้ต้องขังใหม่ หากผู้ใดมีอาการป่วยคล้ายที่มีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ เช่น มีไข้ ไอ เจ็บคอ มีน้ำมูก ปวดเมื่อยตามร่างกาย ให้แยกไว้ก่อน มิให้เข้ามาอยู่ร่วมกับผู้อื่น
๓. แนะนำเจ้าหน้าที่ เยาวชน ผู้คุม และผู้ต้องขังหากเริ่มมีอาการป่วยให้แจ้งห้องพยาบาลภายใน สถานพินิจฯ หรือทัณฑสถาน และรีบแยกผู้ป่วยสงสัยโรคไข้หวัดใหญ่ออกจากบุคคลอื่น
๔. ให้เจ้าหน้าที่ของสถานพินิจฯ ทัณฑสถาน ที่มีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่ เช่น มีไข้ ไอ เจ็บคอ มีน้ำมูก ปวดเมื่อยตามร่างกาย ควรหยุดพักรักษาตัวอยู่ที่บ้าน เป็นเวลา ๕ - ๗ วัน นับจากวันเริ่มป่วย หรือจนกว่าจะหายเป็นปกติ
๕. หากพบเยาวชน ผู้ต้องขัง หรือเจ้าหน้าที่ป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่พร้อมกันจำนวนมากอย่างผิดปกติ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ เพื่อสอบสวน ป้องกัน และควบคุมโรคต่อไป
๖. หากสถานพินิจฯ ทัณฑสถานใด พบการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่แล้วให้ยกเลิกหรือเลื่อนกิจกรรมภายในที่มีการรวมตัวกันหมู่มากออกไปก่อน จัดแบ่งช่วงเวลาการรับประทานอาหารเป็นกลุ่มให้ เหลื่อมเวลากัน พิจารณาปรับการเข้าเยี่ยมของญาติตามความเหมาะสม

โรคไข้หวัดใหญ่สามารถติดต่อจากการไอหรือจามรดกัน
นอกจากนั้นยังอาจติดจากการใช้สิ่งของร่วมกับผู้ป่วย

คำแนะนำในการดูแลผู้ป่วยสงสัยโรคไข้หวัดใหญ่

๑. ฝกอบรมเจ้าหน้าที่ห้องพยาบาลและอาสาสมัครที่จะดูแลผู้ป่วย
๒. แยกผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ ดูแลผู้ป่วยตามคำแนะนำสำหรับผู้ป่วยและผู้ดูแลผู้ป่วย และให้ผู้ป่วยพักผ่อนมากๆ และห้ามให้ออกกำลังหนัก มิฉะนั้นอาจทำให้อาการป่วยทรุดลง และเกิดภาวะแทรกซ้อนรุนแรงได้
๓. ไม่ควรเคลื่อนย้ายผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการย้ายไปสถานพินิจฯ ทัณฑสถานอื่น ในช่วง ๗ วัน นับจากวันเริ่มป่วย
๔. หากมีผู้ต้องขังป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่พร้อมกันจำนวนมาก ให้จัดห้องหรือห้องโถงแยกสำหรับผู้ป่วยไว้ในบริเวณเดียวกัน และจัดเจ้าหน้าที่ดูแลผู้ป่วยโดยเฉพาะ โดยมีให้ย้ายไปมาระหว่างแดนขังหรืออาคารต่างๆ
๕. ไม่จำเป็นต้องแยกอุปกรณ์การรับประทานอาหารสำหรับผู้ป่วยแต่ละราย แต่ให้ทำความสะอาดอุปกรณ์เครื่องครัว ล้างจาน ชาม ช้อน แก้วน้ำ ให้สะอาดก่อนผู้ป่วยอื่นจะใช้
๖. ชักทำความสะอาดเครื่องนอน เช่น ผ้าห่ม ผ้าปูเตียง ก่อนผู้ป่วยอื่นจะใช้

๗. หากครบกำหนดให้เขาวชนกลับไปเยี่ยมบ้าน หรือการปล่อยตัวเขาวชน ผู้ต้องขังในระหว่างที่มีอาการป่วย ควรให้คำแนะนำผู้ที่ป่วยเล็กน้อยดูแลรักษาตัวที่บ้าน หรือหากมีอาการมากควรไปรับการรักษา ที่โรงพยาบาล
๘. ควรให้การดูแลเป็นพิเศษแก่ผู้ที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดภาวะแทรกซ้อนรุนแรงจากโรคไข้หวัดใหญ่ ได้แก่ ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ผู้สูงอายุมากกว่า ๖๕ ปี เด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี ผู้มีภูมิคุ้มกันต่ำ หญิงมีครรภ์และผู้ที่เป็นโรคอ้วน

คำแนะนำในการป้องกันควบคุมโรคไข้หวัดใหญ่ สำหรับสถานสงเคราะห์

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

โรคไข้หวัดใหญ่ เป็นโรคติดต่อที่เกิดจากเชื้อไวรัส อาการที่พบบ่อย คือ มีไข้ ไอ จาม มีน้ำมูก เจ็บคอ ปวดเมื่อยตามร่างกาย อ่อนเพลีย ติดต่อดี้ง่าย โดยเชื้อสามารถติดต่อจากคนหนึ่งไปอีกคนหนึ่งโดยการหายใจได้รับน้ำมูก หรือเสมหะของผู้ป่วยโดยเชื้อจะผ่านทางเยื่อเมือก จมูกและปาก สัมผัสสิ่งที่เป็นเชื้อโรค เช่น ผ้าเช็ดหน้า ช้อน แก้วน้ำ การจูบหรือสัมผัสเชื้อแล้วขยี้ตา หรือนำเข้าปาก

จากสถานการณ์การเกิดโรคไข้หวัดใหญ่ในภาพรวมของประเทศ พบว่า จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ เริ่มมีแนวโน้มสูงขึ้น สำหรับประเทศไทย แต่ละปีมักมีการระบาดสองระลอก ในช่วงต้นปีและกลางปี การระบาดในช่วงต้นปีเป็นช่วงฤดูหนาว และเมื่ออากาศร้อนขึ้นการระบาดในประเทศไทยก็มักจะลดลง และจะกลับมาระบาดอีกในช่วงกลางปี ซึ่งตรงกับช่วงเข้าฤดูฝน โดยการระบาดช่วงกลางปีจะมีผู้ป่วยมากกว่าช่วงต้นปี ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการป้องกันควบคุมมิให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ ซึ่งจะส่งผลให้มีจำนวนผู้ป่วย และผู้ป่วยเสียชีวิตด้วยโรคไข้หวัดใหญ่เพิ่มขึ้นได้ ในสถานสงเคราะห์ ซึ่งจะมีประชาชนจำนวนมากมาอยู่ร่วมกัน ควรมีการปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้

คำแนะนำสำหรับผู้ดูแล

๑. เจ้าหน้าที่ควรให้ข้อมูลความรู้ในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ แก่ เด็ก ผู้สูงอายุ ที่อาศัยในสถานสงเคราะห์ โดยจัดทำ ป้ายประกาศ เสียงตามสาย มุมความรู้โดยเน้น แนะนำการปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยที่ดี เช่น ล้างมือด้วยน้ำ และสบู่บ่อยๆ หากมีอาการไอ จาม ให้ใช้กระดาษทิชชู หรือผ้า ปิดปากปิดจมูก หากไม่มี หรือหยิบไม่ทัน ไม่ควรใช้มือป้องจมูกปาก (เพราะหากป่วย เชื้อจะติดอยู่ที่มือแล้วไปเปื้อนตามสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ) ให้ไอจามใส่แขนเสื้อแทนจะช่วยลดการฟุ้งกระจายของฝอยละอองน้ำมูก น้ำลายหรือเสมหะได้ดี

๒. จัดสถานที่และอำนวยความสะดวกในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรค เช่น

- จัดอ่างล้างมือพร้อมสบู่ กระดาษทิชชู ประจำห้องน้ำ โรงครัว โรงอาหาร
- จัดแอลกอฮอล์เจล ไว้บริเวณหน้าประตู หน้าลิฟท์
- จัดหน่วยให้คำแนะนำและจัดหาหน้ากากอนามัยสำหรับผู้ที่มีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่ ในบริเวณ ลงทะเบียนรับเด็ก ผู้สูงอายุ หรือจุดเยี่ยมญาติ
- ทำความสะอาดสถานที่ อุปกรณ์เครื่องใช้ที่มีผู้สัมผัสมากๆ เช่น ลูกบิดประตู ราวบันได โต๊ะอาหาร ด้วยน้ำผงซักฟอก หรือน้ำยาทำความสะอาดทั่วไป อย่างน้อยวันละ ๑ - ๒ ครั้ง

คำแนะนำเพื่อลดการนำเชื้อเข้ามาแพร่ในสถานสงเคราะห์

๑. คัดกรองญาติที่จะมาเยี่ยม หากผู้ใดมีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่ เช่น มีไข้ ไอ เจ็บคอ มีน้ำมูก ควรแจก หน้ากากอนามัย และแนะนำการปฏิบัติตัวในการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อในระหว่างที่เข้าเยี่ยม
๒. คัดกรองเด็ก และผู้สูงอายุ หากผู้ใดมีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ เช่น มีไข้ ไอ เจ็บคอ มีน้ำมูก ปวดเมื่อยตามร่างกาย ให้แยกอยู่ในห้องพักที่ไม่รวมกับบุคคลอื่น

๓. แนะนำเจ้าหน้าที่ เด็ก และผู้สูงอายุ หากเริ่มมีอาการป่วยด้วยอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ เช่น มีไข้ ไอ เจ็บคอ มีน้ำมูก ปวดเมื่อยตามร่างกาย ควรแจ้งเจ้าหน้าที่ห้องพยาบาลภายในสถานสงเคราะห์ทันที และแยกผู้ป่วยสงสัยออกจากบุคคลอื่น
๔. เจ้าหน้าที่สถานสงเคราะห์ที่มีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่ เช่น มีไข้ ไอ เจ็บคอ มี น้ำมูก ปวดเมื่อยตามร่างกาย ควรหยุดพักรักษาตัวอยู่ที่บ้าน เป็นเวลา ๕ - ๗ วัน นับจากวันเริ่มป่วย หรือจนกว่าจะหายเป็นปกติ
๕. หากพบเด็ก ผู้สูงอายุ หรือเจ้าหน้าที่ป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่พร้อมกันจำนวนมากอย่างผิดปกติ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ เพื่อสอบสวน ป้องกัน และควบคุมโรคต่อไป
๖. หากสถานสงเคราะห์สถานใด พบการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ ให้ยกเลิกหรือเลื่อนกิจกรรมภายในที่มีการรวมตัวกันหมู่มากออกไปก่อน และจัดแบ่งช่วงเวลาการรับประทานอาหารเป็นกลุ่มให้เหลือมีเวลาใกล้เคียงกัน รวมทั้งพิจารณาปรับการเข้าเยี่ยมของญาติตามความเหมาะสม

**โรคไข้หวัดใหญ่สามารถติดต่อจากการไอหรือจามรดกัน
นอกจากนั้นยังอาจติดจากการใช้สิ่งของร่วมกับผู้ป่วย**

คำแนะนำในการดูแลผู้ป่วยสงสัยโรคไข้หวัดใหญ่

๑. ฝีกอบรมเจ้าหน้าที่ห้องพยาบาลและอาสาสมัครที่จะดูแลผู้ป่วย
๒. แยกผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ และผู้ดูแล โดยดูแลผู้ป่วยตามคำแนะนำ และให้ผู้ป่วยพักผ่อนมากๆ และห้ามออกกำลังหนัก มิฉะนั้นอาจทำให้อาการป่วยทรุดลง และเกิดภาวะแทรกซ้อนรุนแรงได้
๓. ไม่ควรเคลื่อนย้ายผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ไปยังสถานสงเคราะห์อื่น ในช่วง ๗ วัน นับจากวันเริ่มป่วย
๔. หากมีเด็ก ผู้สูงอายุ หรือเจ้าหน้าที่ ป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่พร้อมกันจำนวนมาก ให้จัดห้องหรือห้องโถงแยกสำหรับผู้ป่วยไว้ในบริเวณเดียวกัน และจัดเจ้าหน้าที่ดูแลผู้ป่วยโดยเฉพาะ โดยมีให้ย้ายไปมาระหว่างอาคารต่างๆ
๕. ไม่จำเป็นต้องแยกอุปกรณ์การรับประทานอาหารสำหรับผู้ป่วยแต่ละราย แต่ให้ทำความสะอาดอุปกรณ์เครื่องครัว ล้างจาน ชาม ช้อน แก้วน้ำ ให้สะอาดก่อนผู้ป่วยอื่นจะใช้
๖. ชักทำความสะอาดเครื่องนอน เช่น ผ้าห่ม ผ้าปูเตียง ก่อนผู้ป่วยอื่นจะใช้
๗. ควรให้การดูแลเป็นพิเศษแก่ผู้ที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดภาวะแทรกซ้อนรุนแรงจากโรคไข้หวัดใหญ่ ได้แก่ ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ผู้สูงอายุมากกว่า ๖๕ ปี เด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี ผู้มีภูมิคุ้มกันต่ำ หญิงมีครรภ์และผู้ที่เป็นโรคอ้วน

๒. หากมีผู้พักอาศัยป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่พร้อมกันจำนวนมากอย่างผิดปกติ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ เพื่อสอบสวน ป้องกันควบคุมโรคต่อไป
๓. หากหอพัก/ห้องชุดใด พบการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่แล้ว ให้พิจารณายกเลิกหรือเลื่อนกิจกรรมภายในที่มีการรวมตัวกันหมู่มากที่ไม่จำเป็นออกไปก่อน

คำแนะนำในการดูแลผู้ป่วยสงสัยโรคไข้หวัดใหญ่

๑. ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ห้องพยาบาลและอาสาสมัครที่จะดูแลผู้ป่วย (กรณีมีห้องพยาบาล)
๒. แยกผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ ดูแลผู้ป่วยตามคำแนะนำสำหรับผู้ป่วยและผู้ดูแลผู้ป่วย และให้ผู้ป่วยพักผ่อนมากๆ
๓. จำกัดการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการย้ายไปอาคารอื่นของหอพัก ในช่วง ๗ วันนับจากวันเริ่มป่วย
๔. หากมีผู้พักอาศัยป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่พร้อมกันจำนวนมาก ให้จัดห้องหรือห้องโถงแยกสำหรับผู้ป่วยไว้ในบริเวณเดียวกัน และจัดเจ้าหน้าที่ดูแลผู้ป่วยโดยเฉพาะ โดยมีให้ย้ายไปมาระหว่างห้อง ชั้นหรืออาคารต่างๆ
๕. ไม่จำเป็นต้องแยกอุปกรณ์การรับประทานอาหารสำหรับผู้ป่วยแต่ละราย แต่ให้ทำความสะอาดอุปกรณ์เครื่องครัว ล้างจาน ชาม ช้อน แก้วน้ำให้สะอาด ก่อนผู้ป่วยอื่นจะใช้
๖. ซักทำความสะอาดเครื่องนอน เช่น ผ้าห่ม ผ้าปูเตียง ก่อนผู้ป่วยอื่นจะใช้
๗. หากผู้พักอาศัยประสงค์จะย้ายออก จากหอพัก/ห้องชุด ในระหว่างที่มีอาการป่วย ควรให้คำแนะนำ ผู้ที่ป่วยเล็กน้อยดูแลรักษาตัวที่บ้าน หรือหากมีอาการมากควรไปรับการรักษาที่โรงพยาบาล
๘. ควรให้การดูแลเป็นพิเศษแก่ผู้ที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดภาวะแทรกซ้อนรุนแรงจากโรคไข้หวัดใหญ่ ได้แก่ ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ผู้สูงอายุมากกว่า ๖๕ ปี เด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี ผู้มีภูมิคุ้มกันต่ำ หญิงมีครรภ์ และผู้ที่เป็นโรคอ้วน

รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา
สัปดาห์ที่ 5-6 (สัปดาห์ที่ 6 ระหว่างวันที่ 10-13 กุมภาพันธ์ 2562) ปี พ.ศ. 2562
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิจิตร

อัตราป่วยสะสมในช่วง 4 สัปดาห์ที่ผ่านมา
ตั้งแต่ 6 มกราคม – 2 กุมภาพันธ์ 2562 (สัปดาห์ที่ 1-4) จังหวัดพิจิตร

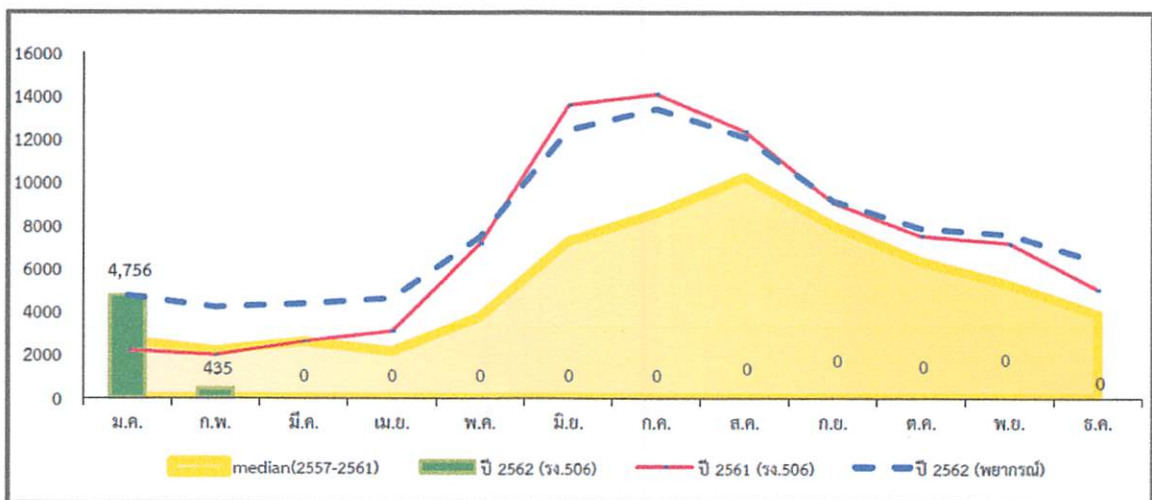
ลำดับ	อำเภอ	จำนวนผู้ป่วย (ราย)	อัตราป่วยต่อแสนประชากร
1	เมือง	6	5.48
2	ทับคล้อ	2	4.57
3	บึงนาราง	1	3.46
4	สามง่าม	1	2.36
5	โพธิ์ประทับช้าง	1	2.26
6	ตะพานหิน	1	1.49
7	วังทรายพูน	0	0.00
8	บางมูลนาก	0	0.00
9	โพทะเล	0	0.00
10	สากเหล็ก	0	0.00
11	ดงเจริญ	0	0.00
12	วชิรบำรุง	0	0.00
รวม		12	2.22

สถานการณ์โรคไข้เลือดออก ปี พ.ศ. 2562 ภาพรวมประเทศไทย

สถานการณ์โรคไข้เลือดออก ปี พ.ศ. 2562 ในภาพรวมทั้งประเทศ (ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม – 13 กุมภาพันธ์ 2562) พบรายงานผู้ป่วยสะสม จำนวน 5,191 ราย (อัตราป่วย 7.86 ต่อประชากรแสนคน) จาก 77 จังหวัด มีรายงานผู้ป่วยเสียชีวิตจำนวน 2 ราย (สุพรรณบุรี และเพชรบุรี จังหวัดละ 1 ราย) อัตราป่วยตาย ร้อยละ 0.04 กลุ่มอายุที่พบมากที่สุดเรียงตามลำดับ คือ 15-34 ปี (38.91 %) 5-14 ปี (38.70 %) 35-59 ปี (13.20 %)

จังหวัดที่มีอัตราป่วยต่อแสนประชากรสูงสุด 5 อันดับแรกคือ นครปฐม (32.92 ต่อแสนประชากร) สมุทรสาคร (29.33 ต่อแสนประชากร) นครศรีธรรมราช (21.72 ต่อแสนประชากร) สงขลา (18.65 ต่อแสนประชากร) และปัตตานี (18.57 ต่อแสนประชากร)

ภาคที่มีอัตราป่วยสูงสุด คือ ภาคใต้ 13.92 ต่อแสนประชากร ภาคกลาง 10.54 ต่อแสนประชากร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4.55 ต่อแสนประชากร และภาคเหนือ 4.32 ต่อแสนประชากร ตามลำดับ

ที่มา ระบบรายงานการเฝ้าระวังโรค 506
สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2562

รูปที่ 1 จำนวนผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกสะสม จำแนกรายเดือน ปี พ.ศ. 2562

ตารางที่ 1 อัตราป่วยสะสมในช่วง 4 สัปดาห์ที่ผ่านมาตั้งแต่ 6 มกราคม – 2 กุมภาพันธ์ 2562 (สัปดาห์ที่ 1-4) พบจังหวัดที่มีอัตราป่วยสูงสุด 10 อันดับแรก ดังนี้

อันดับ	จังหวัด	จำนวนป่วย (ราย)	อัตราป่วย (ต่อประชากรแสนคน)
1	สระแก้ว	240	42.82
2	หนองคาย	196	37.61
3	พิจิตร	163	31.09
4	อุทัยธานี	102	30.90
5	นครนายก	79	30.52
6	มุกดาหาร	94	26.85
7	นครพนม	155	21.60
8	กาญจนบุรี	177	19.97
9	ตราด	42	18.30
10	สระบุรี	109	17.00

ที่มา ระบบรายงานการเฝ้าระวังโรค 506
สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2562

ตารางที่ 2 อัตราป่วยสะสมและอัตราตายด้วยโรคไข้เลือดออกต่อแสนประชากร ในเขตสุขภาพที่ 3 ปี พ.ศ.2562 จำแนกตามจังหวัดตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม – 12 กุมภาพันธ์ 2562

ลำดับที่	จังหวัด	จำนวนป่วย	จำนวนตาย	อัตราป่วย/พชกแสนคน	อัตราตาย/พชกแสนคน	อัตราป่วยตาย(ร้อยละ)	ประชากร
7	นครสวรรค์	183	0	17.17	0.00	0.00	1,065,895
28	ชัยนาท	30	0	9.09	0.00	0.00	330,077
38	อุทัยธานี	20	0	6.06	0.00	0.00	330,121
43	กำแพงเพชร	36	0	4.94	0.00	0.00	729,337
61	พิจิตร	13	0	2.40	0.00	0.00	542,674

ที่มา รายงานโรคในระบบเฝ้าระวัง 506
สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2562

สถานการณ์โรคไข้เลือดออกปี พ.ศ. 2562 จังหวัดพิจิตร

สถานการณ์โรคไข้เลือดออกปี พ.ศ. 2562 จากรายงาน 506 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิจิตรพบ รายงานผู้ป่วยสะสม (ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม – 13 กุมภาพันธ์ 2562) จำนวน 19 ราย จาก 6 อำเภอ คิดเป็น อัตราป่วยเท่ากับ 3.51 ต่อแสนประชากร อำเภอที่ไม่พบผู้ป่วยคือ วังทรายพูน บางมูลนาก โพทะเล สากเหล็ก ดงเจริญ และวชิรบุรี เมื่อจำแนกผู้ป่วยตามเพศ พบในเพศชาย 10 ราย เพศหญิง 9 ราย อัตราส่วนเพศชาย ต่อเพศหญิง 1.1:1

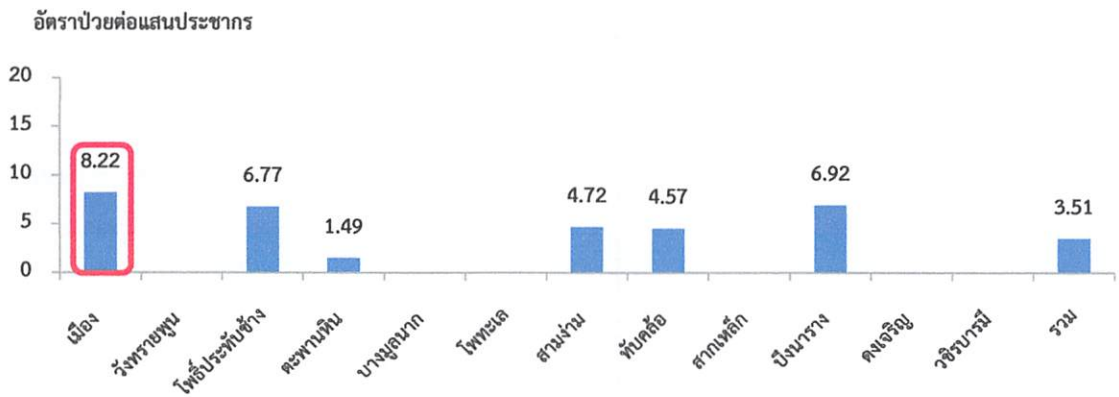
พบมากที่สุดในกลุ่มอายุ 15-19 ปี (8 ราย ร้อยละ 42.11) 10-14 ปี (5 ราย ร้อยละ 26.32) และ 25-29 ปี (3 ราย ร้อยละ 15.79) ตามลำดับ

พบมากที่สุดในอาชีพนักเรียน (12 ราย ร้อยละ 63.16) รองลงมาคือรับจ้าง (7 ราย ร้อยละ 36.84)

ตารางที่ 3 จำนวนและอัตราป่วยต่อแสนประชากรโรคไข้เลือดออกจำแนกรายอำเภอ จังหวัดพิจิตร สัปดาห์ที่ 5-6 (สัปดาห์ที่ 6 ระหว่างวันที่ 10-13 กุมภาพันธ์ 2562) พ.ศ. 2562

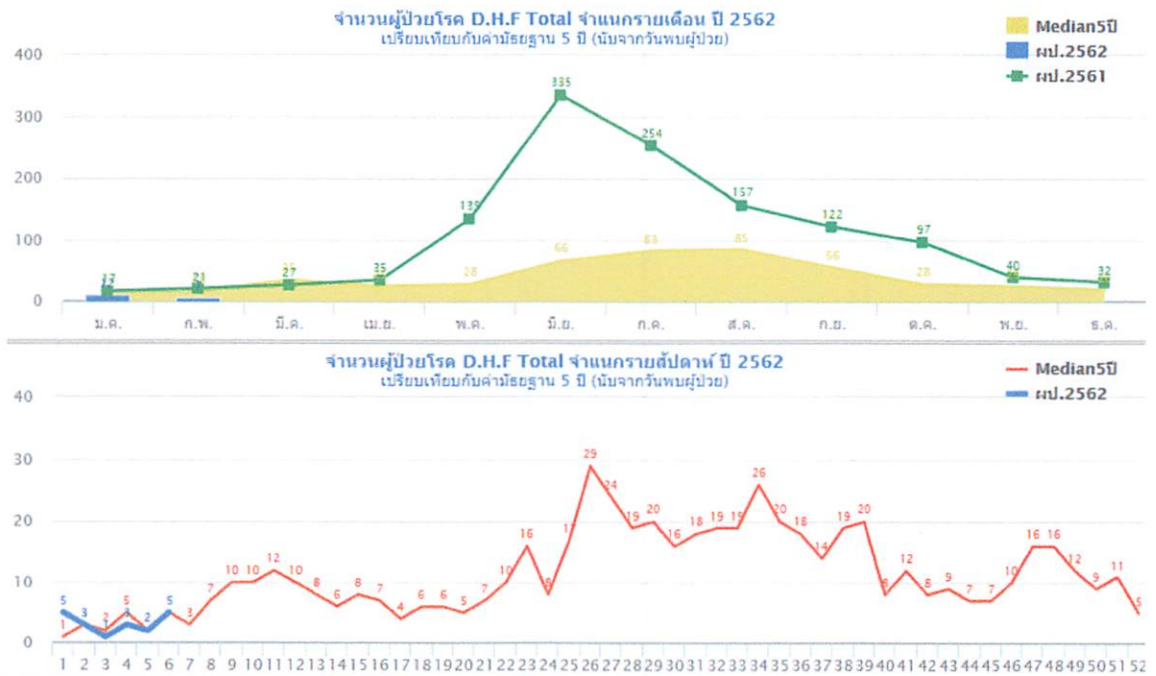
อำเภอ	ประชากร	จำนวนผู้ป่วยสะสม (สัปดาห์ที่ 1-4)	สัปดาห์ที่ 5 (3-9 ก.พ. 62)		สัปดาห์ที่ 6 (10-13 ก.พ. 62)		ผู้ป่วยสะสม สัปดาห์ที่ 1-6 (1ม.ค. -13 ก.พ. 62)		เปรียบเทียบ ค่ามัธยฐาน สัปดาห์ที่ 5 ปี 2562
			ผู้ป่วย (ราย)	อัตราป่วย ต่อแสน ประชากร	ผู้ป่วย (ราย)	อัตราป่วย ต่อแสน ประชากร	ผู้ป่วย (ราย)	อัตราป่วย ต่อแสน ประชากร	
เมืองพิจิตร	109,471	6	2	1.83	1	0.91	9	8.22	สูงกว่า
วังทรายพูน	24,711	0	0	0.00	0	0.00	0	0.00	ไม่พบ pt
โพธิ์ประทับช้าง	44,295	1	0	0.00	2	4.52	3	6.77	ไม่พบ pt
ตะพานหิน	67,032	1	0	0.00	0	0.00	1	1.49	ไม่พบ pt
บางมูลนาก	45,797	0	0	0.00	0	0.00	0	0.00	ไม่พบ pt
โพทะเล	59,740	0	0	0.00	0	0.00	0	0.00	ไม่พบ pt
สามง่าม	42,401	1	0	0.00	1	2.36	2	4.72	ไม่พบ pt
ทับคล้อ	43,795	2	0	0.00	0	0.00	2	4.57	ไม่พบ pt
สากเหล็ก	23,654	0	0	0.00	0	0.00	0	0.00	ไม่พบ pt
บึงนาราง	28,882	1	0	0.00	1	3.46	2	6.92	ไม่พบ pt
ดงเจริญ	19,918	0	0	0.00	0	0.00	0	0.00	ไม่พบ pt
วชิรบุรี	31,308	0	0	0.00	0	0.00	0	0.00	ไม่พบ pt
รวม	541,004	12	2	0.37	5	0.92	19	3.51	เท่ากับ

อำเภอที่มีอัตราป่วยสะสมต่อแสนประชากรสูงสุด 5 อันดับแรกคือ เมือง (8.22 ต่อแสนประชากร) บึงนาราง (6.92 ต่อแสนประชากร) โพธิ์ประทับช้าง (6.77 ต่อแสนประชากร) สามง่าม (4.72 ต่อแสนประชากร) และทับคล้อ (4.57 ต่อแสนประชากร) ดังรูปที่ 2

ที่มา : โปรแกรม 506 จังหวัดพิจิตร ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562
รูปที่ 2 อัตราป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกต่อแสนประชากร จังหวัดพิจิตร จำแนกรายอำเภอ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 13 กุมภาพันธ์ 2562

เมื่อพิจารณาการกระจายการเกิดโรค จำแนกรายสัปดาห์ รายเดือน เปรียบเทียบค่ามัธยฐานย้อนหลัง 5 ปี พบว่าจำนวนผู้ป่วยโรคไข้เลือดออก จังหวัดพิจิตร สัปดาห์ที่ 1-5 มีแนวโน้มลดลง และพบจำนวนผู้ป่วยเท่ากับค่ามัธยฐานในสัปดาห์ที่ 5 และ 6 ดังรูปที่ 3

ที่มา : ระบบ MIS สสจ.พิจิตร ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562

รูปที่ 3 จำนวนผู้ป่วยโรคไข้เลือดออก จังหวัดพิจิตร จำแนกรายสัปดาห์ รายเดือน เปรียบเทียบค่ามัธยฐาน 5 ปี ย้อนหลัง ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1-5 และ 6 (10-13 กุมภาพันธ์ 2562) พ.ศ. 2562

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนผู้ป่วยโรคไข้เลือดออก 19 ราย พบว่าแพทย์วินิจฉัยเป็น DF ทั้งหมด 12 ราย (ร้อยละ 63.16) จำแนกเป็นประเภทผู้ป่วยใน (IPD) 10 ราย (ร้อยละ 83.33) ผู้ป่วยนอก (OPD) 2 ราย (ร้อยละ 16.67) เป็น DHF ทั้งหมด 7 ราย (ร้อยละ 36.84) จำแนกเป็นประเภทผู้ป่วยใน (IPD) 6 ราย (ร้อยละ 85.71) ผู้ป่วยนอก (OPD) 1 ราย (ร้อยละ 14.29) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนการวินิจฉัยโรคไข้เลือดออกจำแนกรายอำเภอ จังหวัดพิจิตร

อำเภอ	DF			DHF			รวม
	IPD	OPD	รวม	IPD	OPD	รวม	
เมือง	5	0	5	3	1	4	9
วังทรายพูน	0	0	0	0	0	0	0
โพธิ์ประทับช้าง	3	0	3	0	0	0	3
ตะพานหิน	1	0	1	0	0	0	1
บางมูลนาก	0	0	0	0	0	0	0
โพทะเล	0	0	0	0	0	0	0
สามง่าม	1	0	1	1	0	1	2
ทับคล้อ	0	1	1	1	0	1	2
สากเหล็ก	0	0	0	0	0	0	0
บึงนาราง	0	1	1	1	0	1	2
ดงเจริญ	0	0	0	0	0	0	0
วชิรบำรุง	0	0	0	0	0	0	0
รวม	10	2	12	6	1	7	19

เรียบเรียงโดย SAT
Supervisor

น.ส.อมรรัตน์ กัลป์เจริญศรี/น.ส.บรรเจิด สละขุ่ม
นายจिरยุทธ คงนุ่น

รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา
สัปดาห์ที่ 5-6 (สัปดาห์ที่ 6 ระหว่างวันที่ 10 - 13 กุมภาพันธ์ 2562) ปี พ.ศ. 2562
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิจิตร

สถานการณ์โรคไข้หวัดใหญ่ ปี พ.ศ. 2562 จังหวัดพิจิตร

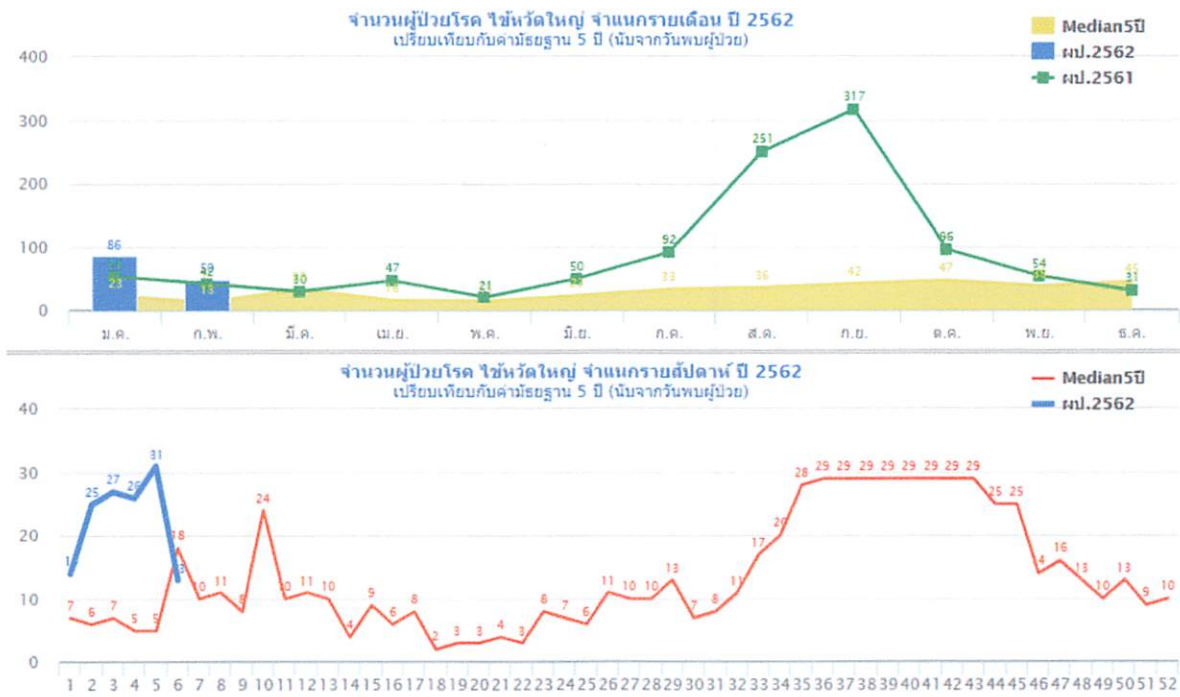
สถานการณ์โรคไข้หวัดใหญ่ ปี พ.ศ. 2562 จากรายงาน 506 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิจิตรพบว่ามีรายงานผู้ป่วยสะสม (ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 13 กุมภาพันธ์ 2562) จำนวน 136 ราย จาก 12 อำเภอ คิดเป็นอัตราป่วยเท่ากับ 25.14 ต่อแสนประชากร อำเภอที่พบอัตราป่วยสูงคือ วังทรายพูน (23 ราย อัตราป่วย 93.08 ต่อแสนประชากร) โพลีประทับช้าง (31 ราย อัตราป่วย 69.99 ต่อแสนประชากร) และสากเหล็ก (12 ราย อัตราป่วย 50.73 ต่อแสนประชากร) ดังตารางที่ 1

เมื่อจำแนกผู้ป่วยตามเพศ พบในเพศชาย 59 ราย เพศหญิง 77 ราย อัตราส่วนเพศหญิงต่อเพศชาย 1.31:1 พบมากที่สุดในกลุ่มอายุ 5-9 ปี (28 ราย ร้อยละ 20.59) รองลงมาคือกลุ่มอายุ 0-4 ปี (25 ราย ร้อยละ 18.38) และ 10-14 ปี (16 ราย ร้อยละ 11.76) อาชีพพบมากที่สุดคือ นักเรียน (66 ราย ร้อยละ 48.53) ในปกครอง (27 ราย ร้อยละ 19.85) และรับจ้าง (24 ราย ร้อยละ 17.65)

ตารางที่ 1 จำนวนและอัตราป่วยสะสมต่อแสนประชากรผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ จำแนกรายอำเภอ จังหวัดพิจิตร ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 13 กุมภาพันธ์ 2562

อำเภอ	ประชากร	ผู้ป่วย (ราย)	อัตราป่วย ต่อแสน	เสียชีวิต (ราย)	อัตราราย ต่อแสน	อัตราป่วยตาย (ร้อยละ)	เปรียบเทียบ ค่ามัธยฐาน เดือนมกราคม ปี พ.ศ.2562	เปรียบเทียบ ค่ามัธยฐาน สัปดาห์ที่ 5 ปี พ.ศ.2562
เมืองพิจิตร	109,471	21	19.18	0	0	0	สูงกว่า ✓	เท่ากับ
วังทรายพูน	24,711	23	93.08	0	0	0	สูงกว่า ✓	สูงกว่า
โพลีประทับช้าง	44,295	31	69.99	0	0	0	สูงกว่า ✓	สูงกว่า
ตะพานหิน	67,032	19	28.34	0	0	0	สูงกว่า ✓	สูงกว่า
บางมูลนาก	45,797	6	13.10	0	0	0	สูงกว่า ✓	ไม่พบ pt
โพทะเล	59,740	8	13.39	0	0	0	สูงกว่า ✓	สูงกว่า
สามง่าม	42,401	8	18.87	0	0	0	เท่ากับ	สูงกว่า ✓
ทับคล้อ	43,795	2	4.57	0	0	0	ต่ำกว่า	เท่ากับ
สากเหล็ก	23,654	12	50.73	0	0	0	สูงกว่า ✓	สูงกว่า ✓
บึงนาราง	28,882	2	6.92	0	0	0	สูงกว่า ✓	ไม่พบ pt
ดงเจริญ	19,918	2	10.04	0	0	0	สูงกว่า ✓	ไม่พบ pt
วชิรบรรมี	31,308	2	6.39	0	0	0	เท่ากับ	ไม่พบ pt
รวม	541,004	136	25.14	0	0	0	สูงกว่า	สูงกว่า

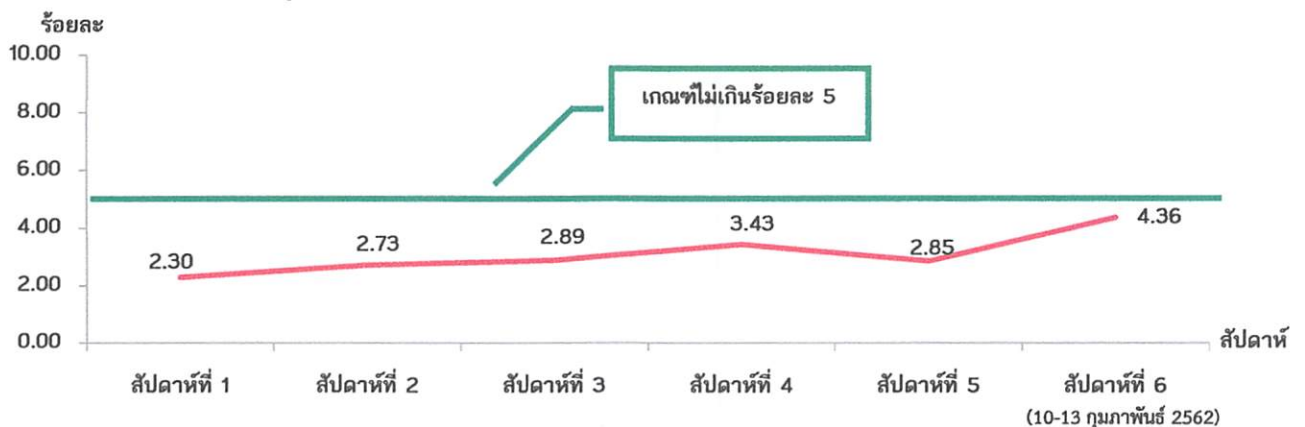
เมื่อพิจารณาการกระจายการเกิดโรคไข้หวัดใหญ่ ปี พ.ศ. 2562 จำแนกรายสัปดาห์ รายเดือน เปรียบเทียบ คำนวณฐานย้อนหลัง 5 ปี พบว่าจำนวนผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่จังหวัดพิจิตรสูงกว่าคำนวณฐานตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1 และมีแนวโน้มสูงขึ้น ดังรูปที่ 1

ที่มา : ระบบ MIS สสจ.พิจิตร ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562

รูปที่ 1 จำนวนผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ จังหวัดพิจิตรปี พ.ศ. 2562 เปรียบเทียบคำนวณฐานย้อนหลัง 5 ปี ตั้งแต่แต่วันที่ 1 มกราคม - 13 กุมภาพันธ์ 2562

เมื่อวิเคราะห์สัดส่วนผู้ป่วยอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่กับจำนวนผู้ป่วยนอกทั้งหมด จังหวัดพิจิตร ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1-6 (สัปดาห์ที่ 6 ระหว่างวันที่ 10-13 กุมภาพันธ์ 2562) ปี พ.ศ. 2562 พบว่ามีสัดส่วนไม่เกินเกณฑ์ (เกณฑ์ไม่เกิน ร้อยละ 5) แต่มีแนวโน้มสูงขึ้น และในสัปดาห์ที่ 5 โรงพยาบาลที่พบสัดส่วนสูงกว่าเกณฑ์ (เกณฑ์ไม่เกินร้อยละ 5) คือ บึงนาราง (ร้อยละ 7.37) ดังรูปที่ 2

ที่มา : ระบบเฝ้าระวังกลุ่มอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ในสถานพยาบาลสำนักกระบาดวิทยา ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562

รูปที่ 2 สัดส่วนผู้ป่วยอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่กับจำนวนผู้ป่วยนอกทั้งหมด จังหวัดพิจิตร ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1-6 (สัปดาห์ที่ 6